

Archeologienota Welden Weldenstraat 54

Verslag van Resultaten

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Kris VAN QUAETHEM

16-10-2017

Titel: Archeologienota Welden Weldenstraat 54

Erkend archeoloog: Maarten Bracke, OE/ERK/Archeoloog/2015/00036

Auteurs: Bert Acke, Maarten Bracke en Kris Van Quaethem

Projectcode bureauonderzoek: 2017I232

Intern projectnummer: 2017.172

Locatiegegevens: Oost-Vlaanderen, Oudenaarde (Welden), Weldenstraat 54

Oppervlakte plangebied: 3301m²

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 100729 en Y: 174242; X: 100807 en Y: 174335

Kadastergegevens: Oudenaarde (Welden), afdeling 10, sectie B, perceel nr. 3E (zie figuur 13)

Topografische kaart: zie figuur 11 en 12

Betrokken actoren: Bert Acke (assistent-archeoloog), Maarten Bracke (erkend archeoloog), Kris Van Quaethem (assistent-archeoloog) en Anthony Van Quickelberghe (contactpersoon initiatiefnemer)

Wetenschappelijke advisering: /

Plaats en datum: Zelzate, 16/10/2017

© Acke & Bracke BVBA, p/a Leegstraat 170, 9060 Zelzate. De auteurs aanvaarden geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de auteurs.

1. INLEIDING	4
1.1. WETTELIJK KADER	4
1.2. ONDERZOEKSOPDRACHT	4
1.2.1. VRAAGSTELLING	4
1.2.2. RANDVOORWAARDEN	4
1.3. WERKWIJZE EN STRATEGIE	5
1.3.1. MOTIVERING ONDERZOEKSSTRATEGIE	5
1.3.2. ORGANISATIE VAN HET VOORONDERZOEK	6
1.3.3. ADVIES SPECIALISTEN	6
1.3.4. WETENSCHAPPELIJKE ADVISERING	6
1.3.5. SELECTIE BRONNEN	6
2. BUREAUONDERZOEK	7
2.1. HUIDIGE TOESTAND	7
2.2. GEPLANEDE WERKEN	11
2.3. LANDSCHAPPELIJKE LIGGING	13
2.3.1. TOPOGRAFISCHE SITUERING	13
2.3.2. LANDSCHAPPELIJKE SITUERING	15
2.3.3. BODEMKUNDIGE SITUERING	18
2.3.4. GEOLOGISCHE SITUERING	20
2.4. HISTORISCHE SITUERING	22
2.5. ARCHEOLOGISCHE SITUERING	30
3. SYNTHESE	32
3.1. ARCHEOLOGISCH VERWACHTINGSPATROON	32
3.2. AFWEGING VERDER VOORONDERZOEK	32
3.3. VERDER VOORONDERZOEK ZONDER INGREEP IN DE BODEM	33
3.4. VERDER VOORONDERZOEK MET INGREEP IN DE BODEM	35
3.5. BEANTWOORDING ONDERZOEKSVRAGEN	35
4. SAMENVATTING	38
5. BIBLIOGRAFIE	40
6. BIJLAGES	41

1. Inleiding

1.1. Wettelijk kader

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een verkavelingsvergunning te Oudenaarde (Welden) Weldenstraat 54, waarbij de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

1.2. Onderzoeksopdracht

1.2.1. Vraagstelling

- Zijn er archeologische of historische gegevens gekend over de site?
- Zijn er gegevens gekend dat de bodem (deels) verstoord is?
- Zijn er landschappelijke factoren die invloed kunnen hebben op de gaafheid van eventuele archeologische sporen?
- Wat is de impact van de geplande werken op het bodemarchief?
- Is er een archeologische site aanwezig? Zo ja, wat zijn de karakteristieken en de bewaringstoestand ervan? Wat is de relatie met het landschap? Welke waarde heeft de site?
- Wat is de te volgen strategie tijdens een eventueel verder onderzoek en welke bijkomende onderzoeksvragen moeten daarbij beantwoord worden?

1.2.2. Randvoorwaarden

Niet van toepassing.

1.3. Werkwijze en strategie

1.3.1. Motivering onderzoeksstrategie

In het bureauonderzoek wordt een zo duidelijk mogelijk beeld gevormd van de huidige archeologische, historische en landschappelijke informatie van het projectgebied en diens omgeving. Deze gegevens worden vergeleken met de geplande werken en de hiermee gepaarde gaande verstoringen en vergravingen in de bodem. Het uiteindelijke doel is het bepalen of verder archeologisch onderzoek al dan niet aangewezen is.

Informatie over de afbakening van het plangebied en de geplande werkzaamheden werd aangeleverd via de initiatiefnemer door middel van ontwerpplannen en via mondelinge of schriftelijke communicatie. Om een zicht te krijgen op de huidige archeologische kennis van het plangebied, de directe omgeving en van de gemeente Oudenaarde (Welden) in het algemeen werd de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) geraadpleegd.¹ Deze online databank is uitsluitend toegankelijk voor geregistreerde gebruikers, hoofdzakelijk archeologen. Aanvullend werden verschillende historische kaarten geraadpleegd via Geopunt², de centrale toegangspoort tot geografische overheidsinformatie, en via Cartesius³, een databank die kaarten bundelt van het Nationaal Geografisch Instituut (NGI), de Koninklijke Bibliotheek, het Rijksarchief, lokale archieven en het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika. Aansluitend hierbij werden ook verschillende luchtfoto's bekeken die genomen zijn sinds de jaren '70 van vorige eeuw. Op het kaartmateriaal en de luchtfoto's werd het plangebied geprojecteerd, om zodoende een duidelijk beeld te krijgen van het landgebruik gedurende de laatste eeuwen. Geopunt leverde ook verschillende kaarten op die betrekking hebben tot de landschappelijke en bodemkundige ligging van het gebied. Een kadasterplan dat beschikbaar is via de GRB-kaart op Geopunt werd vergeleken met hetgene dat beschikbaar is via de CadGIS Viewer van de Federale Overheid.⁴ Een topografische kaart werd verkregen via het NGI.⁵

Op basis van dit onderzoek en het raadplegen van bovenvermelde bronnen kan een antwoord gegeven worden op de vooropgestelde onderzoeksvragen.

¹ <https://cai.onroenderfgoed.be/>

² <http://www.geopunt.be/kaart>

³ <http://www.cartesius.be/CartesiusPortal/>

⁴ <http://ccff02.minfin.fgov.be/cadgisweb/>

⁵ <http://www.ngi.be/topomapviewer/>

1.3.2. Organisatie van het vooronderzoek

In eerste instantie wordt gestart met het bureauonderzoek waarbij de diverse beschikbare bronnen geraadpleegd worden. Daarnaast wordt in detail bekeken wat de huidige toestand is van het plangebied en worden de geplande werkzaamheden onder de loep genomen. Op basis van deze gegevens samen wordt afgetoetst of ten eerste verder vooronderzoek noodzakelijk is en ten tweede welke onderzoekstappen er eventueel genomen moeten worden.

1.3.3. Advies specialisten

Niet van toepassing.

1.3.4. Wetenschappelijke advisering

Niet van toepassing.

1.3.5. Selectie bronnen

De gebruikte bronnen zijn beschreven onder 1.3.1. De bronnen daaronder vermeld waren afdoende om een gedegen advies te geven voor een verder archeologisch traject. Bijkomend archiefonderzoek werd, gezien de landelijke ligging van de site buiten een oorspronkelijke dorps- of stadskern, niet opportuun geacht.

2. Bureauonderzoek

2.1. Huidige toestand

Het terrein, gelegen in Welden deelgemeente van Oudenaarde, bevindt zich ter hoogte van de Weldenstraat 54 in de provincie Oost-Vlaanderen. Het plangebied, met een oppervlakte van 3301m², wordt ingesloten door de Roosstraat in het noorden en westen en de Weldenstraat in het zuiden. Aan de oostelijke zijde bevindt zich een woning met tuin. Het terrein is in het noordoosten ingenomen door bebouwing waaronder een woning met oprit en enkele stallingen. De woning is deels onderkelderd en de stallingen zijn voorzien van ingegraven aalputten. De bebouwde zone heeft een oppervlakte van ca. 1300m². Binnen deze zone werd het bodemarchief reeds danig vergraven. Het oostelijke deel is ingenomen als moestuin en het westelijke deel is in gebruik als weiland.

Kadastraal gezien kan het terrein teruggevonden worden op: Oudenaarde (Welden), afdeling 10, sectie B, perceel nr. 3E.

Figuur 1 Zicht op het weiland in het westen en de bebouwde zone in het oosten; foto vanaf de hoek van de Welden- en Roosstraat (bron: google maps).

Figuur 2 Zicht op de bebouwde zone in het oostelijke deel vanuit de Weldenstraat (bron: google maps).

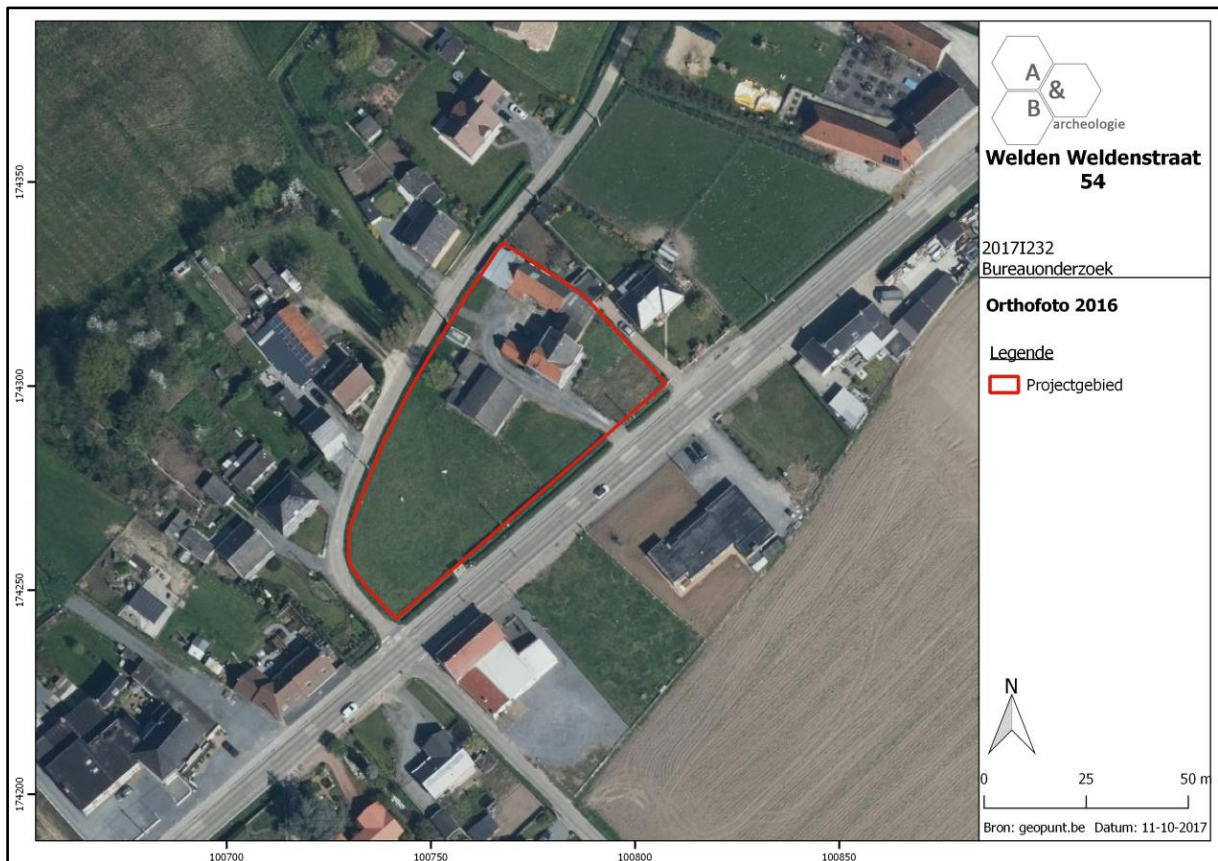
Figuur 3 Zicht op het weiland in het westelijke deel met achteraan de bewoning (bron: google maps).

Figuur 4 Zicht op de bebouwde zone in het oostelijke deel vanuit de Roosstraat (bron: google maps).

Figuur 5 Zicht op de bebouwde zone in het oostelijke deel vanuit de Roosstraat (bron: google maps).

Figuur 6 Uitsnede uit de orthofoto van 2016 met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).

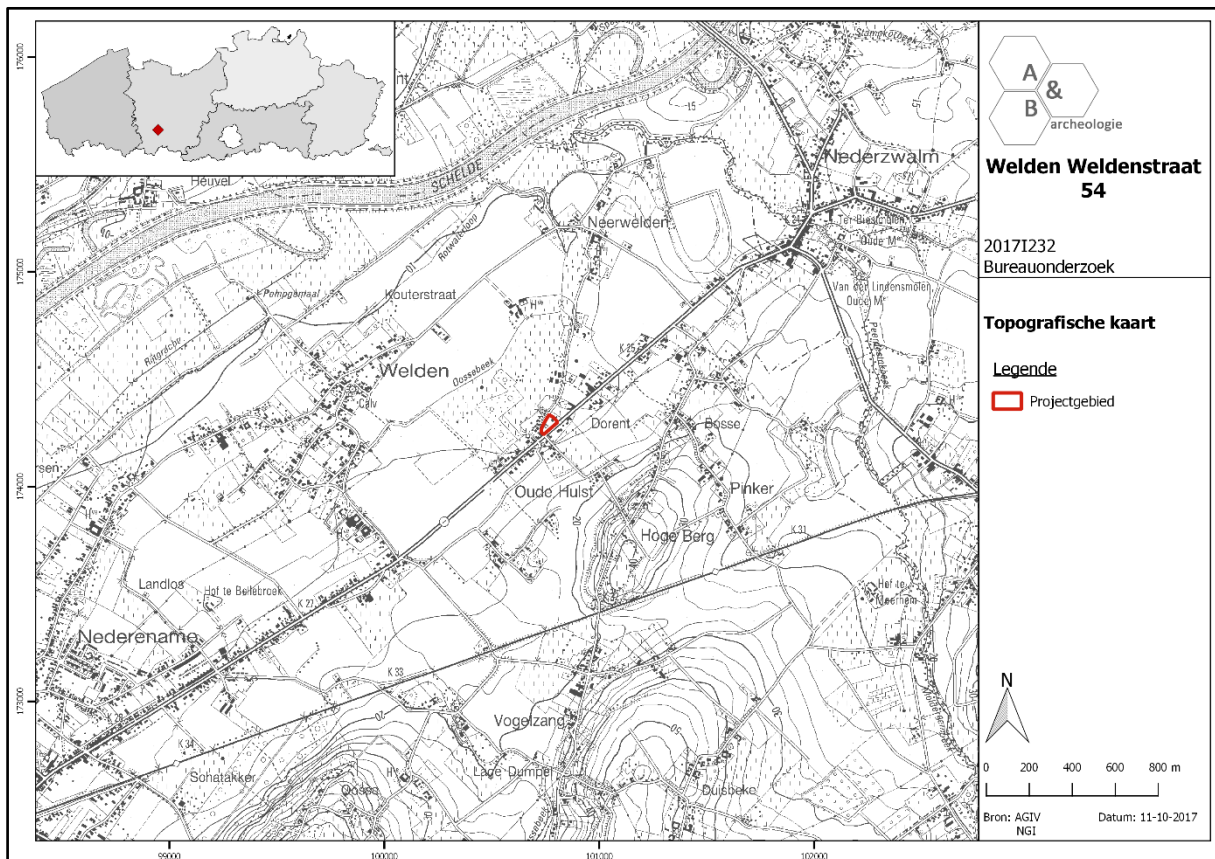

2.3. Landschappelijke ligging

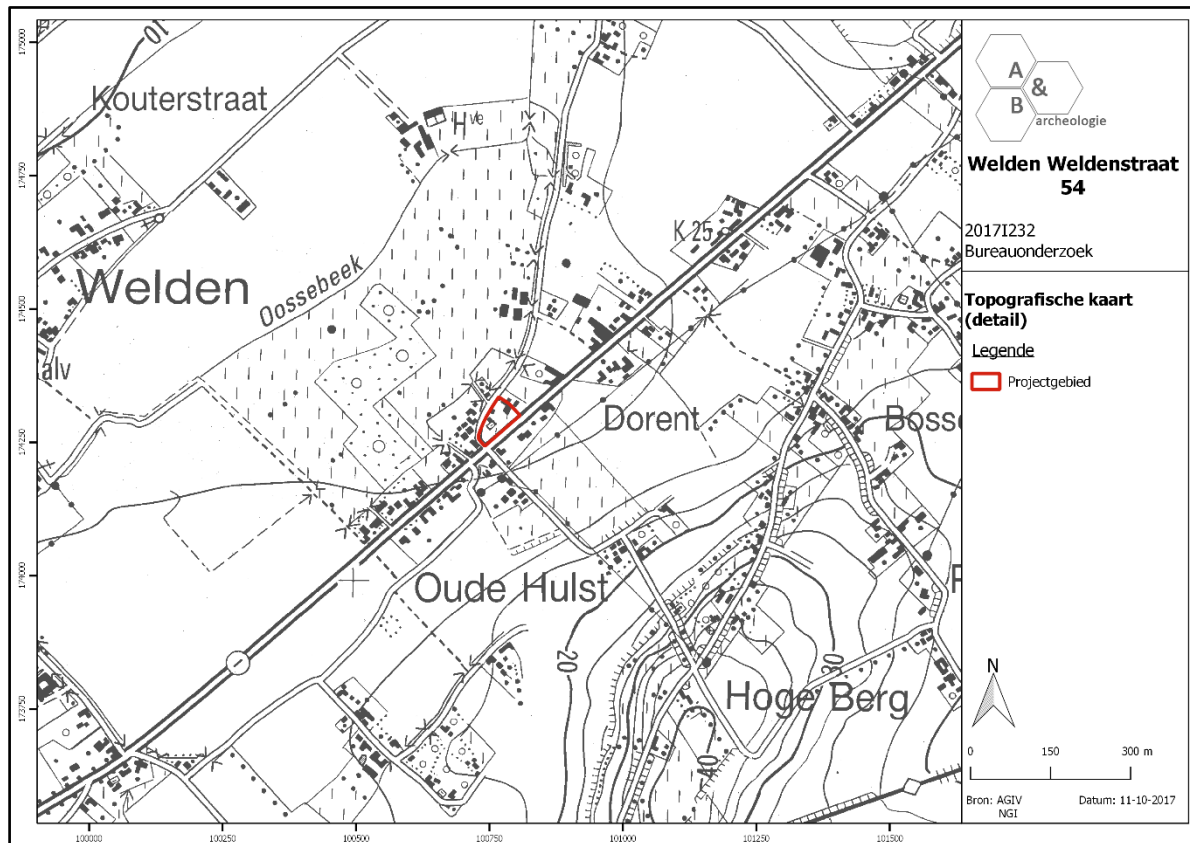
2.3.1. Topografische situering

Het projectgebied bevindt zich in de Welden een deelgemeente van Oudenaarde, gelegen in het zuidwesten van de provincie Oost-Vlaanderen. Oudenaarde bestaat naast het centrum en Welden uit de deelgemeenten Bevere, Edelare, Eine, Ename, Heurne, Leupegem, Mater, Melden, Mullem, Nederename en Vokkegem. Oudenaarde grenst aan de gemeenten Zingem, Zwalm, Horebeke, Maarkedal, Avelgem, Wortegem-Petegem en Kruishoutem.

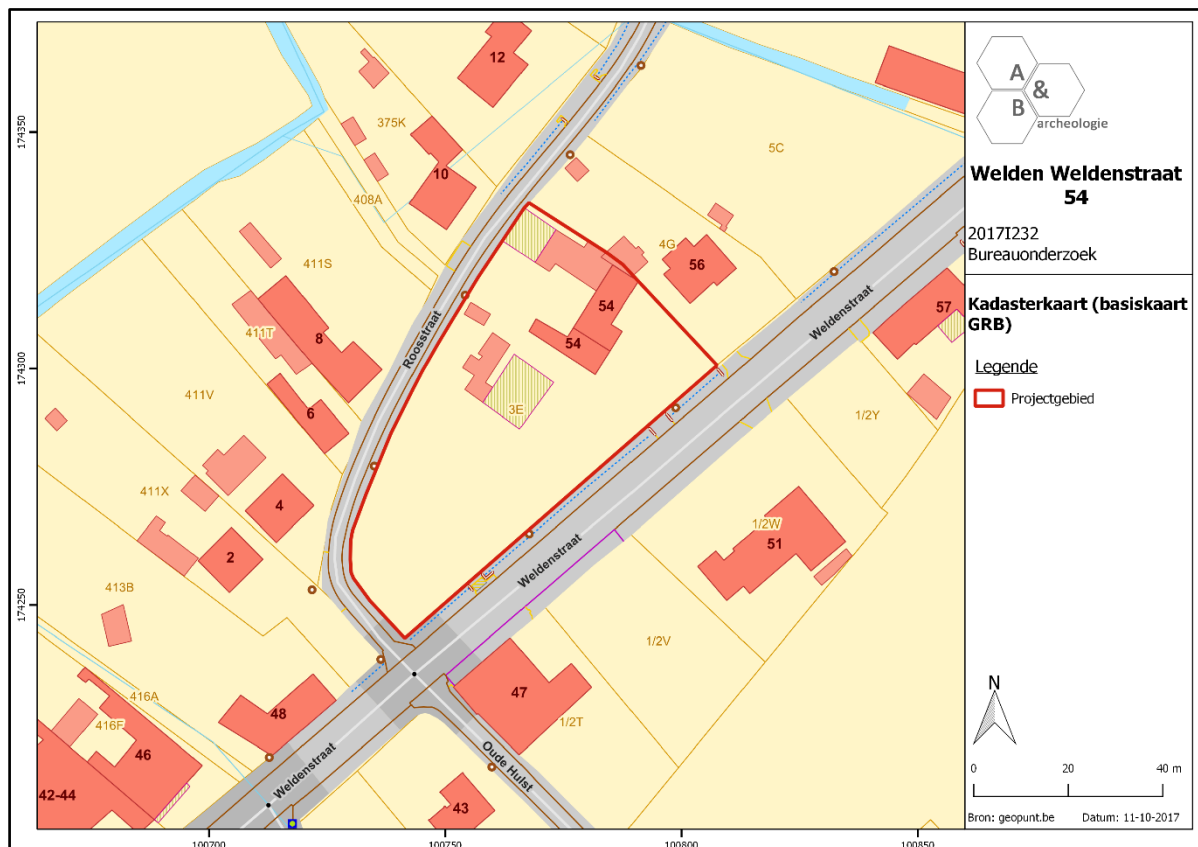
Het plangebied, gelegen aan de Weldenstraat 54, bevindt zich ten noordoosten van het centrum van Oudenaarde tegen de grens met de gemeente Zwalm. Kadastraal gezien bevindt het terrein zich te: Oudenaarde (Welden), afdeling 10, sectie B, perceel nr. 3E.

Figuur 11 Zicht op de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).

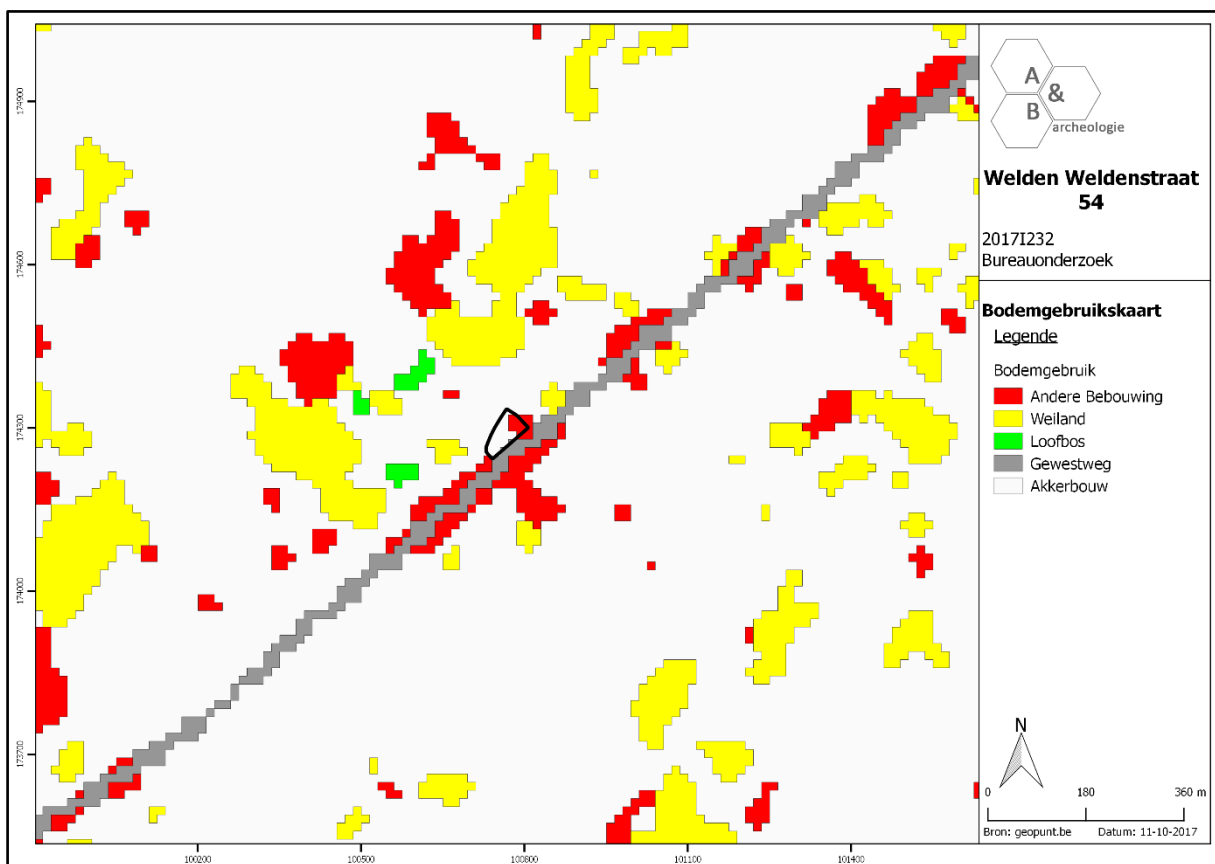

Figuur 12 Detailopname van de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).

Figuur 13 Zicht op het kadasterplan met aanduiding van de perceelsnummers (bron: geopunt.be).

Op de bodemgebruiksk kaart van 2001 staat het gebied onderverdeeld in twee types. Het eerste type bevindt zich in het oosten en wordt aangegeven door middel van de rode inkleuring en betreft 'Andere bebouwing'. Dit type geeft gebieden aan die voor het grootste deel worden bedekt door structuren zoals gebouwen, wegen en artificiële oppervlakten met groene delen en open bodem, tussen 30 en 80% is verhard. Het tweede type, aan de noordelijke tip, wordt aangegeven met een witte inkleuring en betekent 'Akkerbouw'. Een dergelijke type wordt als volgt omschreven: een bodem die gebruikt wordt in één of ander rotatiesysteem waarbij jaarlijks gewassen worden geoogst, inclusief braakland. De bodemgebruiksk kaart komt grotendeels overeen met de bestaande toestand, hoewel eerder sprake is van weiland in plaats van akkerland.

Figuur 14 Zicht op de bodemgebruiksk kaart met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).

2.3.2. Landschappelijke situering

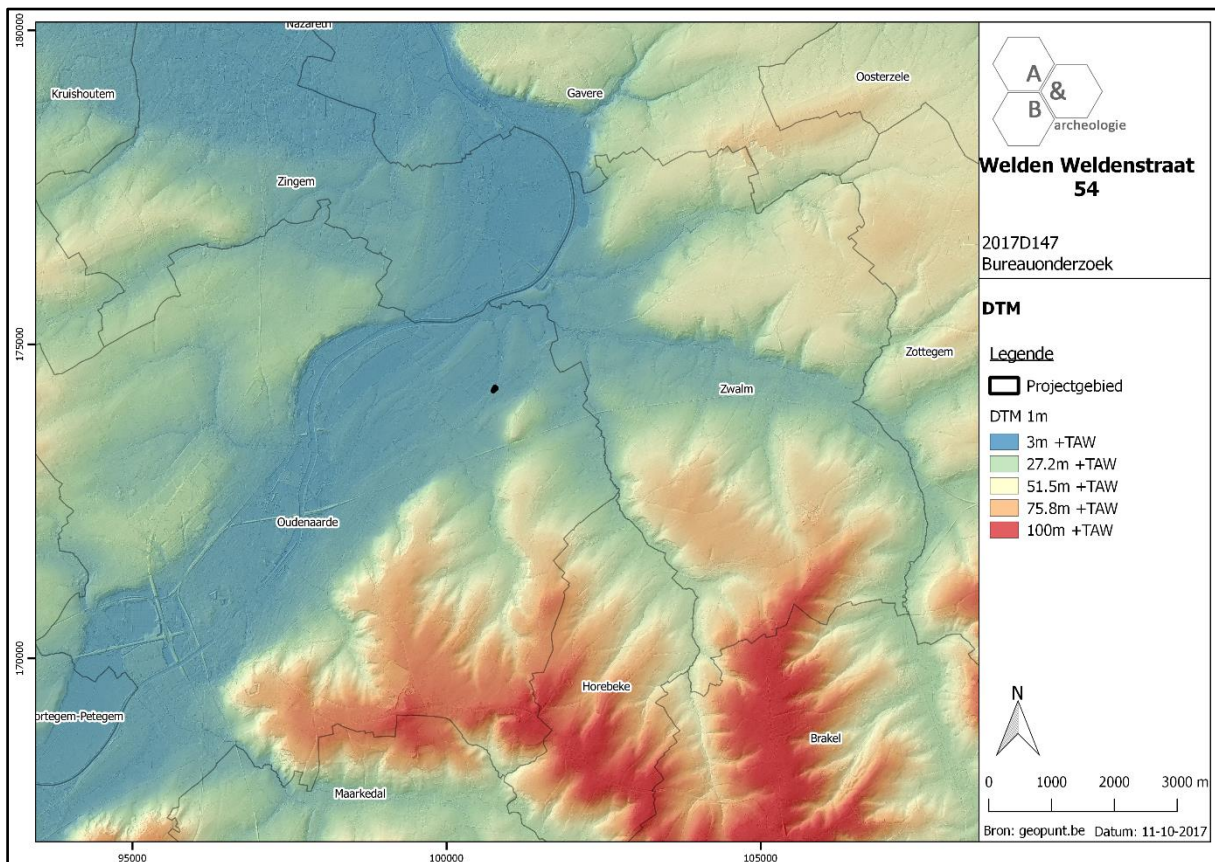
Oudenaarde bevindt zich in de lagergelegen Scheldevallei, waarrond zich een meer glooiend landschap heeft ontwikkeld. De stad staat gekend als de 'poort' tot de Vlaamse Ardennen, een pittoreske heuvelachtige streek die zich vooral ten zuiden en ten oosten van Oudenaarde uitstrekt.

Ook het plangebied situeert zich in de Scheldevallei. Ten zuiden bevinden zich de eerste hoger gelegen heuvels waaronder de 'Hoge Berg' met een hoogte boven +40m TAW. Verder naar het zuiden toe in de gemeente Zwalm, Horebeke en Brakel nemen de hoogtes nog meer toe.

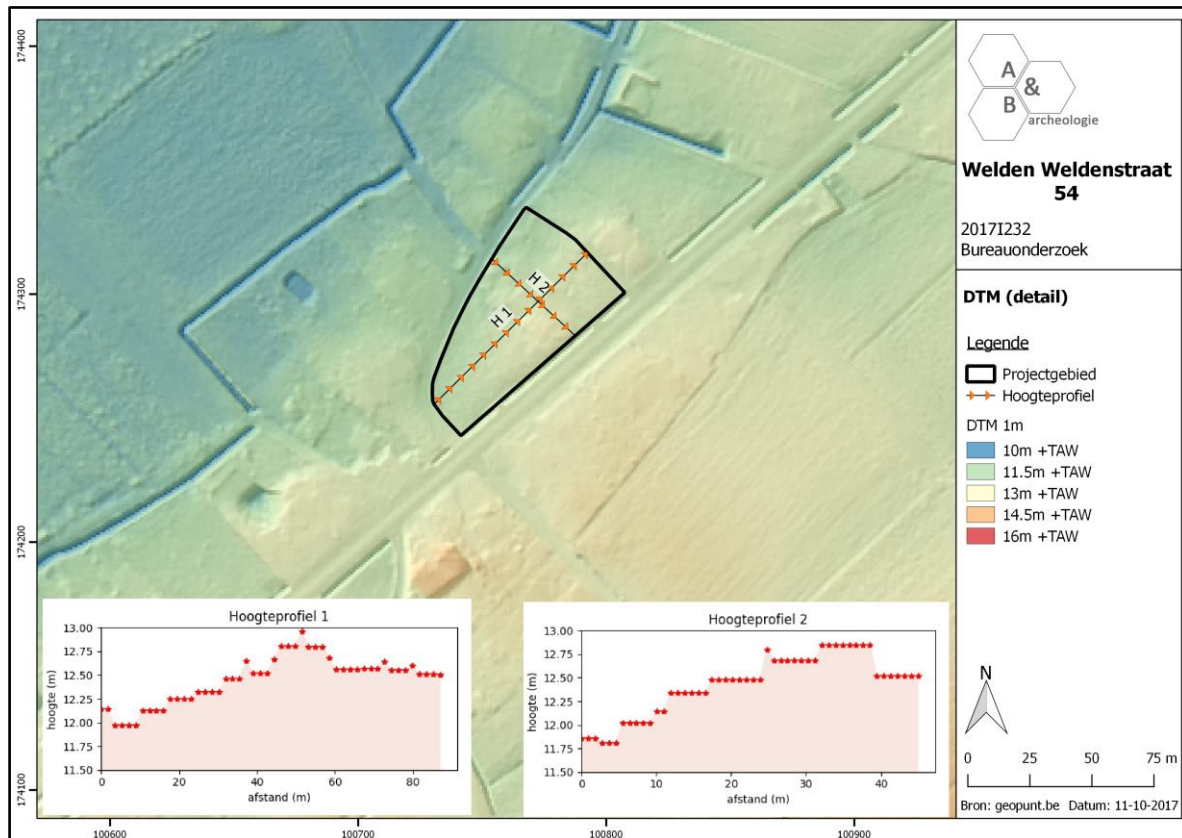
Het onderzoeksgebied zelf is vrij vlak te noemen met een hoogte rond gemiddeld genomen +12,5m TAW. Op het Digitaal Hoogtemodel is te zien dat de noordelijke rand iets lager gelegen is rond ca. +12m TAW, terwijl het zuiden iets hoger ligt rond +12,75m TAW. Tussen het oosten en westen is een beperkter hoogteverschil van ca. 50cm.

Ten noorden van het plangebied stroomt de Oossebeek. Deze beek sluit verder in het noorden aan op de Bovenschelde. Iets verder ten oosten sluit ook de Zwalmbeek aan op de Schelde. Parallel aan de Oossebeek loopt de Rotwaterloop die aansluit op de Oossebeek ter hoogte van de Schelde. Op de Oossebeek zelf sluiten nog enkele kleinere onbenoemde beekjes aan.

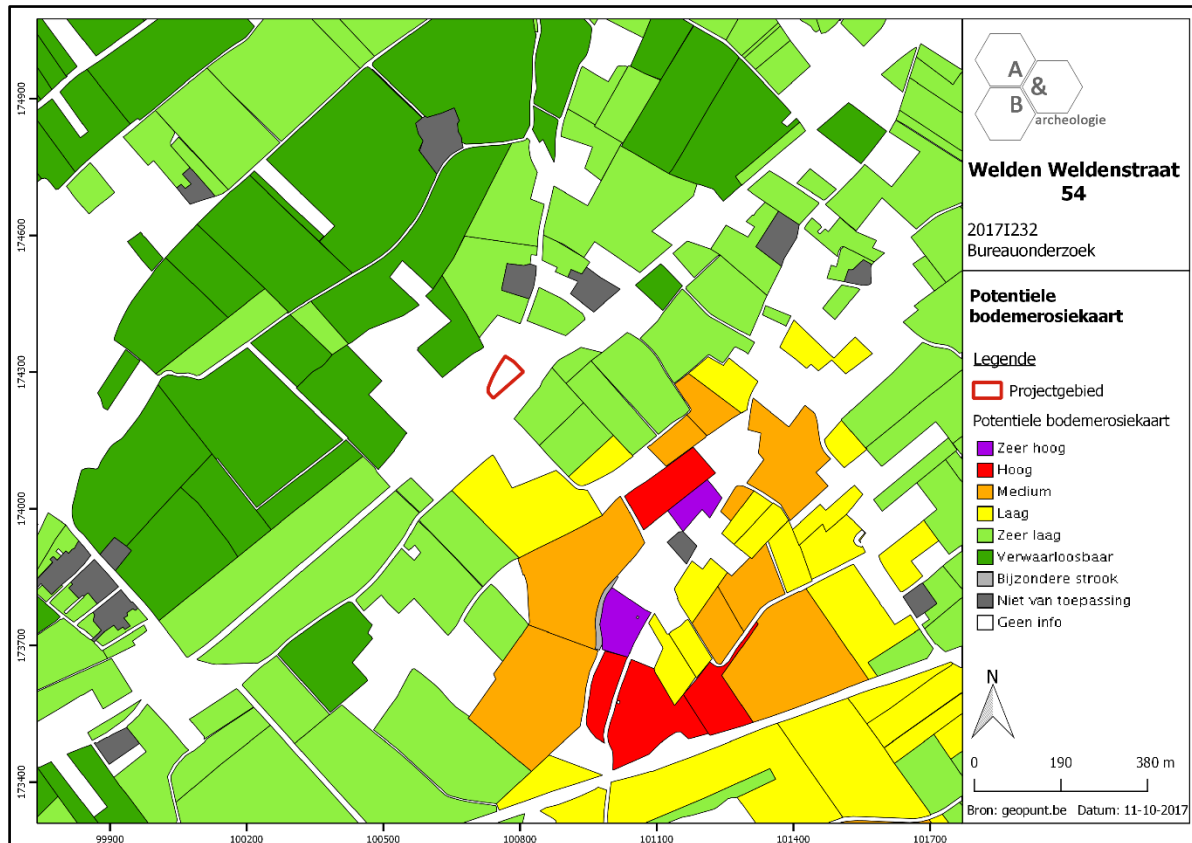
Op de potentiële bodemerosiekaart wordt het plangebied niet ingekleurd en is er bijgevolg geen directe informatie beschikbaar. De percelen in de omgeving hebben een lichtgroene tot groene inkleuring. Deze geven een verwaarloosbare tot zeer lage erosiegraad aan. De potentiële bodemerosiekaart baseert zich onder andere op de hellingsgraad van het terrein. Gezien de beperkte hellingsgraad kan dit wellicht doorgetrokken worden naar het plangebied. Op de bodemerosie kaart zijn de percelen die liggen op de 'Hoge Berg' ingekleurd met een matig tot zeer hoge erosiegraad.

Figuur 15 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel met de Cuesta (bron: geopunt.be).

Figuur 16 Detailopname van het Digitaal Hoogtemodel met de twee hoogteprofielen (bron: AGIV).

Figuur 17 Zicht op de Potentiële bodemerisiekaart (bron: geopunt.be).

2.3.3. Bodemkundige situering

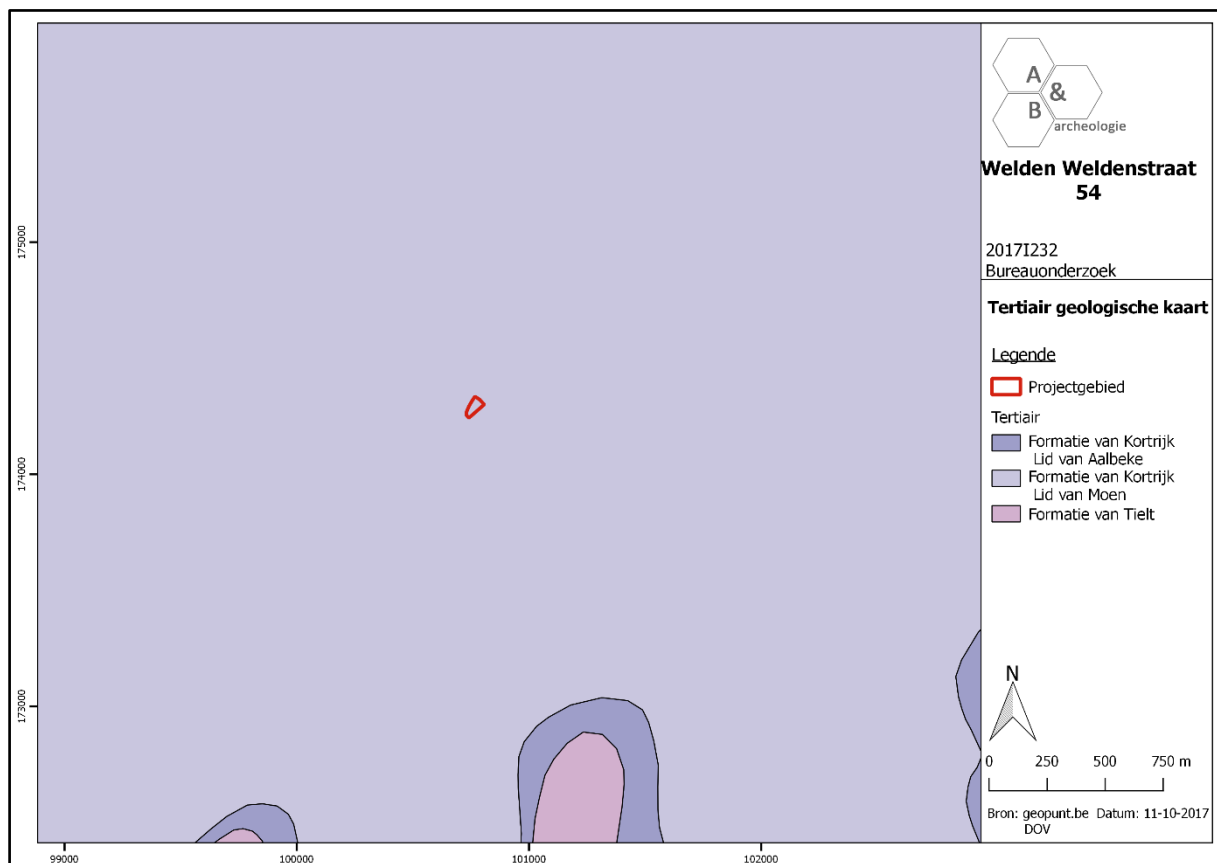
Binnen de grenzen van het plangebied worden drie bodemtypes aangegeven. Het oostelijke deel wordt grotendeels ingekleurd als bebouwde zone of type OB. Hier zijn geen bodemkundige gegevens gekend. In het westen komen twee bodemtypes voor, die ook aan de uiterste oostelijke rand gekarteerd staan, wellicht kunnen deze over het volledige plangebied doorgetrokken worden. Het eerste bodemtype in het uiterste westen betreft een Ldp-bodem. De bodem wordt gekenmerkt door een matig natte zandleembodem zonder profielontwikkeling. Ldp en LdP omvatten colluviale gronden, gekenmerkt door een laag recent geërodeerd sediment. Meestal wordt op geringe tot matige diepte een bedolven textuur B (p(c), p1, po) of een Tertiair substraat aangetroffen. Het colluviaal dek onderscheidt zich van het autochtoon zandleem door de aanwezigheid van kleine houtskool- en baksteenrestjes. De waterhuishouding is gekenmerkt door wateroverlast in de winter en goed in de zomer. Het zijn goede landbouwgronden, mits drainage uitstekend voor alle teelten en geschikt voor weiland. Het tweede bodemtype betreft een Lcc-bodem. Hierbij bestaat de bodem uit een matig droge zandleembodem met een sterk gevlekte en verbrokkelde textuur B-horizont. Bij de serie Lcc rust de Ap op de verbrokkelde textuur B. In vele gevallen komt een substraat voor op wisselende diepte. Roestverschijnselen beginnen tussen 80 en 120cm. Normaal hebben deze gronden geen watergebrek noch wateroverlast. De substraatgronden zijn in het voorjaar koud en laat te bewerken en kunnen in de zomer bij aanhoudende droogte aan watergebrek lijden. Ze zijn geschikt voor veeleisende teelten, en zeer geschikt voor weinig eisende teelten.

2.3.4. Geologische situering

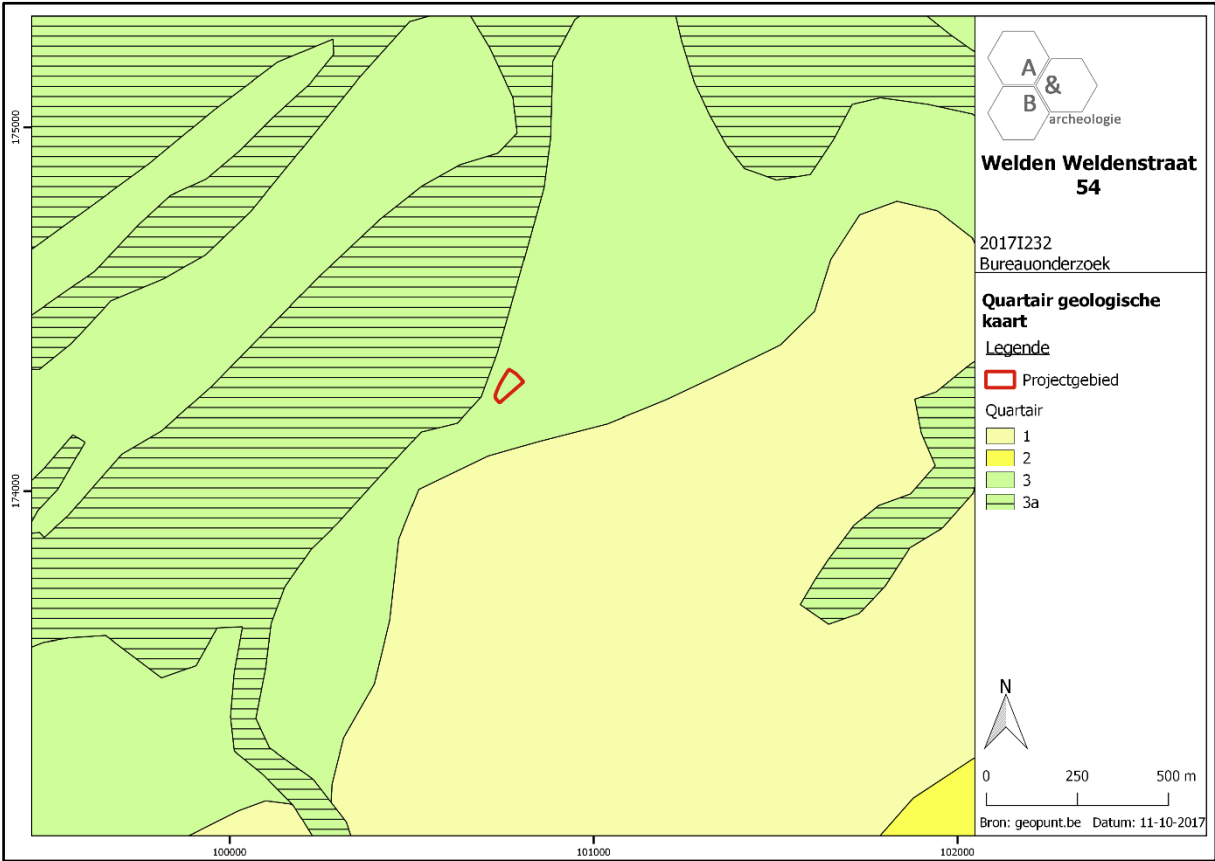
De Tertiaire opbouw ter hoogte van het plangebied bestaat uit de Formatie van Kortrijk meer bepaald het Lid van Moen. Deze eenheid kenmerkt zich met een grijze klei tot silt, overwegend kleihoudend en met voorkomen van kleilagen waarin *Nummulites planulatus* aanwezig zijn.

De Quartair geologische kaart geeft aan dat de ondergrond in het westelijke deel van het plangebied bestaat uit het type 3 omschreven als volgt: niet Holocene en/of Tardiglaciale afzettingen bovenop de Pleistocene sequentie. Het betreft eolische afzettingen van zand tot silt van het Weichseliaan (laat-Pleistoceen), mogelijk Vroeg-Holocene (code **ELPw**), mogelijk kunnen ook hellingsafzettingen van het Quartair (**HQ**) aanwezig zijn. Onderaan zijn fluviatiele afzettingen aanwezig uit het Weichseliaan (**FLPw**).

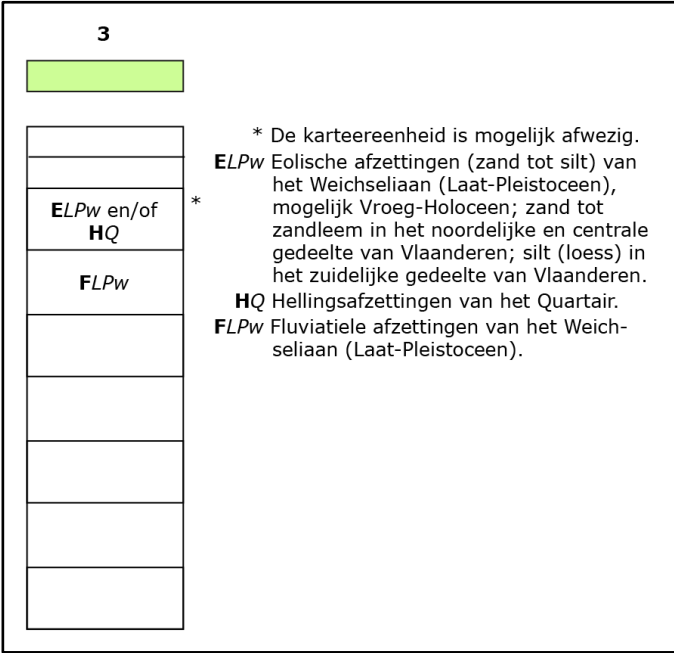
De geomorfologische kaart voor deze streek is niet voorhanden en kan dus niet worden afgebeeld.

Figuur 20 Uitsnede uit de Tertiair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).

Figuur 21 Uitsnede uit de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).

Figuur 22 Uitleg bij de Quartair Geologische Kaart - type 3 (bron: geopunt.be).

2.4. Historische situering⁶

De naam Welden zou een pre-Germaanse oorsprong hebben. Het dorp ontstond, net als het gehucht Neerwelden, op de licht verheven drogere, matig natte gronden van de Schelde. Zowel Welden als Neerwelden liggen net boven het oude overstromingsgebied van de Schelde met zijn schorren en weiden. Het bescheiden en afgelegen dorpscentrum grenst aan de Scheldemeersen, 1250m verwijderd van de stroom. De drooglegging van het overstromingsgebied door middel van grachten ving wellicht aan tijdens de ontginningsperiode van de 11de en 12de eeuw. Ten noordoosten van de dorpskern ligt de Weldenkouter op hoger gelegen lemig zand; ten zuiden daarvan doorsnijdt de vallei van de Oossebeek de gemeente. Het vroeger beboste en moerassige gebied ten oosten en ten zuiden van de Oossebeek werd ook pas in de 11de en 12de eeuw ontgonnen. Ten zuidoosten van de provinciebaan Aalst-Oudenaarde vormt de 40m hoge zogenaamde 'Hoge Berg' een heuvel die aansluit bij het heuvelachtig landschap van Mater behorend tot de Vlaamse Ardennen. Over de kam van voornoemde heuvel loopt een oude verbindingsweg zogenaamde 'Ronsen Heerweg' die van Nederzwalm richting Mater loopt.

Er zijn sporen van bewoning uit het neolithicum aangetroffen in het uiterste noorden, in het gehucht Neerwelden. Het gehucht Neerwelden situeert zich ten oosten van Welden, waar de straten Kouterstraat, Olmstraat, Roosstraat, Rothstraat en Schuisplanklos samenkomen. Het is niet uitgesloten dat net als in de relatie Ename - Nederename, Neerwelden ouder is dan Welden. Op de wijk Neerwelden, aan de rand van de kouter in het noorden van de gemeente, wijst de concentratie aan gevonden silexmateriaal, binnen een vroegere Scheldebocht te Hoog Brugghe, op mogelijke occupatie in het laat-Neolithicum en de vroege-Bronstijd. Op verschillende plaatsen laten Romeinse vondsten toe te veronderstellen dat er ook in die periode bewoning was - onder meer te Neerwelden en op de wijk Peerdestok.

Van een oude vermelding uit 811 als 'Wildo super fluviola Wildia' (Wildo op het riviertje Wildia) wordt in twijfelgetrokken of hiermee Welden bedoeld werd. Een volgende vermelding dateert uit 1110 als Welines, waar men gewaagt van het altaar van Wenlines, dat na de verovering van de oostelijke Scheldeoever door de graaf van Vlaanderen op het Duitse rijk, door de bisschop aan de Sint-Salvatorabdij van Ename toegewezen werd voor het verzorgen van de eredienst en het innen van de tiendenpenning. Latere vermeldingen zijn 'Uuellinis' (1115), 'Wenlin' (1110-1130), 'Wellina' (1176).

De dorpskern was met de omgeving verbonden via twee lokale verbindingswegen. De eerste weg liep naar de Schelde. Dit was de vroeger zogenaamde Pontweg (later omgedoopt tot Mgr. Lambrechtstraat), die in noordelijke richting naar het Scheldeveer tussen Welden en Heurne leidde. De tweede weg liep van Nederename (Reytstraat) wellicht via de Kouterstraat over Neerwelden naar Nederzwalm. De huidige rechtstreekse verbindingsweg (provinciale baan) tussen Nederename en Nederzwalm werd pas veel later aangelegd.

⁶ AGENTSCHAP ONROEREND ERFGOED 2017: *Welden (Oudenaarde) In Inventaris Onroerend Erfgoed. Opgehaald van <https://inventaris.onroerenderfgoed.be> op 12/10/2017 en [https://nl.wikipedia.org/wiki/Welden_\(Oudenaarde\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Welden_(Oudenaarde))*

Tot in de 11de eeuw lag Welden niet in het graafschap Vlaanderen, maar in Brabant, en de Schelde was de grens tussen Vlaanderen en Brabant. Het behoorde tot het graafschap Biest, waarvan de zetel niet gekend is, maar waarvan men vermoedt dat het het Romeinse district (*pagus*) Velzeke opvolgde.

Na de verovering van de rechter (oostelijke) Scheldeoever behorende tot het Duitse rijk door de graaf van Vlaanderen, werd de bevolking van Welden door de bisschop van Kamerijk in 1110 toegewezen aan de Sint-Salvatorabdij van Enname, die de eredienst verzorgde, en de tiendenpenning inde. In het graafschap Vlaanderen viel Welden onder kasselrij van het land van Aalst. De eerste heerlijkheid Welden was eigendom van de heer van Schorisse. De tweede heerlijkheid van Welden werd 'Eeckhove' genoemd. Graaf Egmont verkocht in 1627 zijn heerlijkheid Welden aan de niet-edelman Laureins Volckaert. De tweede heerlijkheid Eeckhove werd in de 17de eeuw gekocht door de niet-edelman Sebastien d'Hane, waarna de heerlijkheid werd geërfd door één van zijn kinderen en nadien één van zijn kleinkinderen. Na het overlijden van dit kleinkind werd de heerlijkheid Eeckhove in 1715 verkocht aan de Aalsterse koopman Nicolaas Van Overstraeten voor 13.000 gulden. Het is het wapenschild van deze eigenaar van de heerlijkheid Welden, dat het latere dorp Welden heeft overgenomen in zijn wapenschild.

Gedurende de woelige periode van de opgang van het calvinisme, keerde de grote meerderheid van de bevolking in Welden zich naar de hervorming en werd protestants (calvinistisch). In 1566 volgden Weldenaars de Beeldenstorm. Naast de inboedel van de kerk werd ook de pastorie van Welden verwoest. Bij de daaropvolgende repressie van het calvinisme, werden Pieter van den Hole en Jan van Wyemeersch onthoofd. Al wie zich niet tot het katholicisme bekeerde diende te vluchten. Pas door het oprichten van een dicht netscholen, waar alle kinderen een katholieke opvoeding kregen, opgezet via een dicht net van kleine kloosters, kwam er ook te Welden in de 19de eeuw een echte doorbraak van het katholicisme.

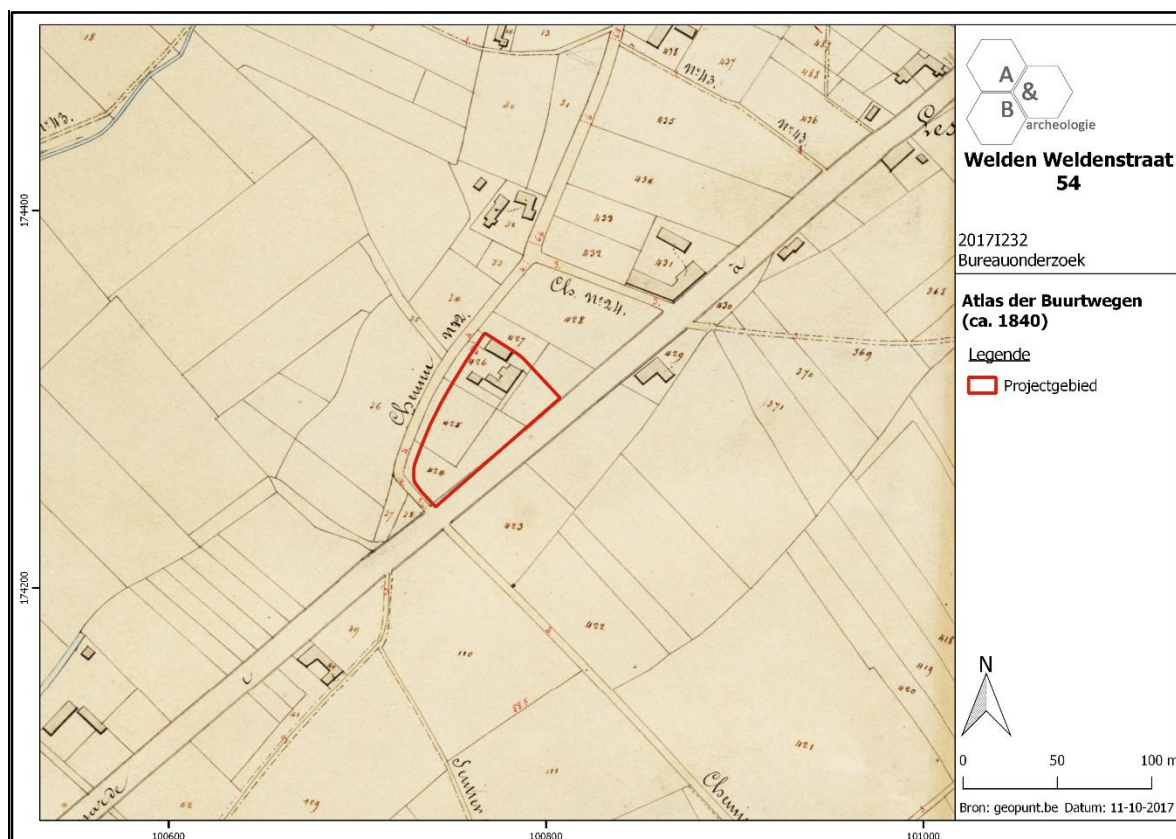
De bevolkingsgroei van Welden hing samen met de productie van lijnwaad als huisnijverheid. De piekperiode van deze huisnijverheid situeert zich rond 1845 tot 1850. Toen de machinale katoenfabrieken, geconcentreerd in de steden Ronse en Oudenaarde, de lijnwaadhuisnijverheid verdrong, verhuisden velen naar de steden en verminderde ook de Weldense bevolking weer.

De **oudste kaart** die geraadpleegd kan worden betreft de Ferrariskaart uit de 18de eeuw. Op deze kaart staat het plangebied gekarteerd als landbouwgrond, gelegen langsheen de Roosstraat. Bewoning komt niet voor maar binnen het terrein. Er is sprake van eerder verspreide bewoning langsheen de hoofdwegen. Op de Atlas der Buurtwegen (1841) wordt in het noordoosten een boerderij aangegeven, ter hoogte van de bestaande bebouwing. De rest van het terrein bestaat uit kleine perceeltjes. Ook wordt nu de Weldenstraat aangegeven. De kaart van Vandermaelen (1846-1854) toont een gelijkaardig, doch minder gedetailleerd beeld. Wel is hierop duidelijk de Hooge Berg te zien ten zuidoosten van het plangebied. Op de kaart is een verschuiving aanwezig, het plangebied bevindt zich meer naar het zuiden tussen de Roos- en Weldenstraat. Ten westen is een eerder laag liggend gebied aangegeven. De kaart van Popp (1842-1879) toont in grote lijnen dezelfde perceelstructuur als de Atlas der Buurtwegen. Ook wordt de bewoning nog aangegeven in het noordoosten. De boerderij bestaat uit drie grote gebouwen met een kleiner bijgebouw. Op de topografische kaarten van 1884 en 1910 is een gelijkaardige situatie te zien.

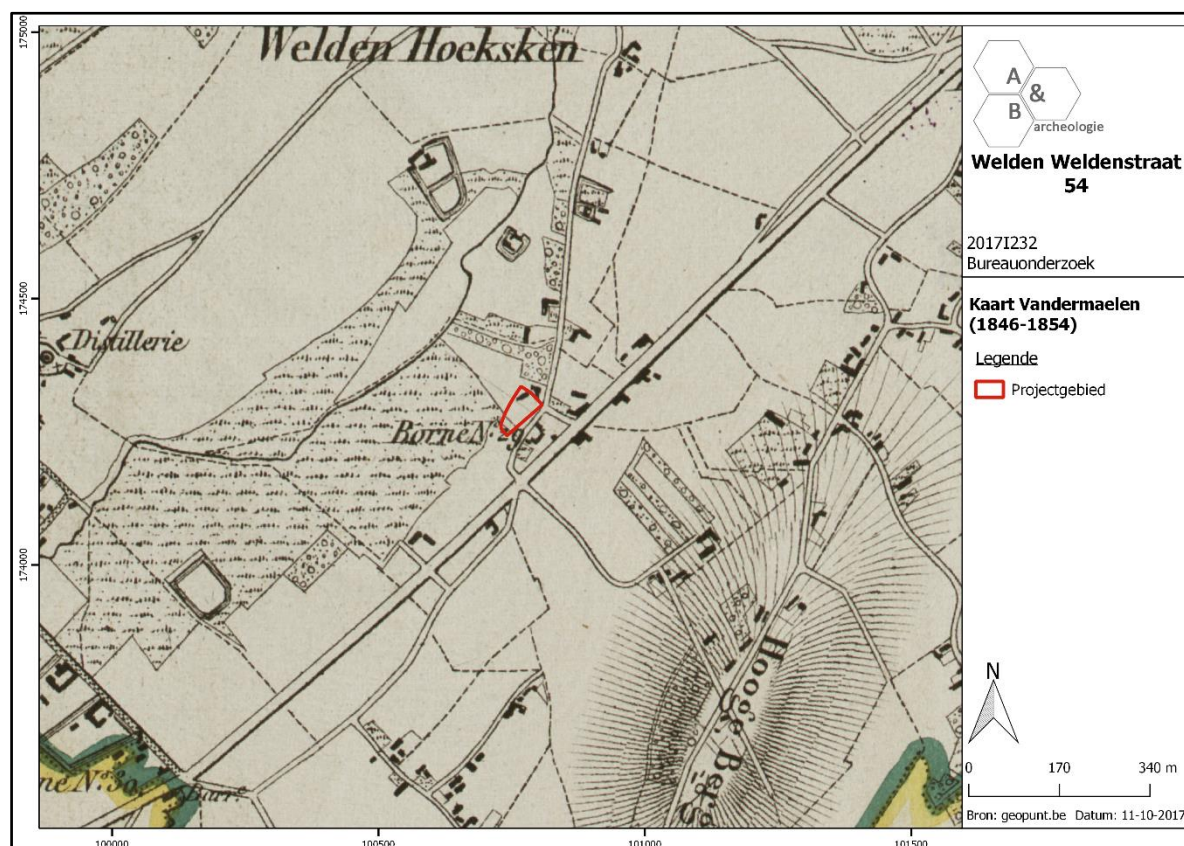
De vroegste luchtfoto betreft een orthofoto uit 1971. De kwaliteit en resolutie is vrij laag, maar toch is hierop de bewoning te zien in het oostelijke deel van het terrein. Het westen is ingenomen als akkerland met enkele bomen. Op een latere en meer gedetailleerde luchtfoto van 1979-1990 is het plangebied beter zichtbaar. De bewoning is toegenomen in het oostelijke deel met enkele nieuwe bijgebouwen en een toegangsweg naar de Weldenstraat. Het westelijke deel is ingenomen als weiland. Ook op de luchtfoto van 2003 en 2016 blijft deze situatie ongewijzigd.

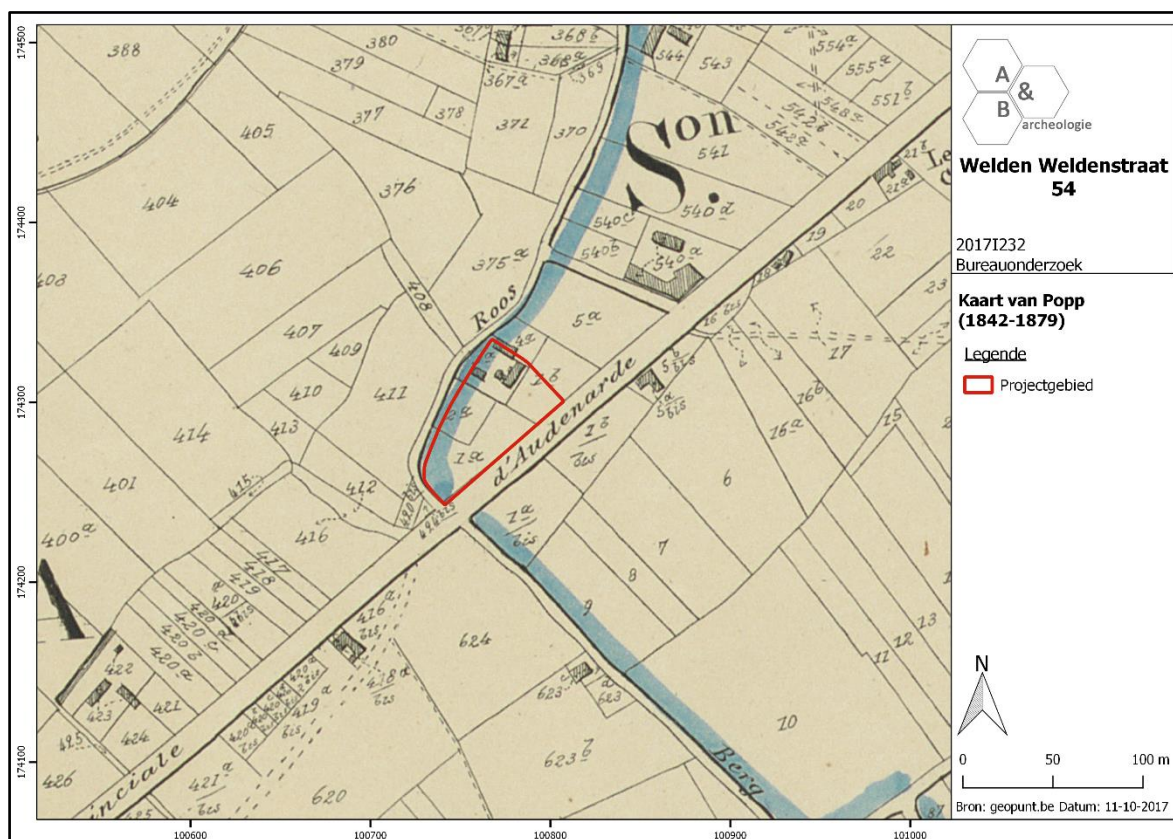
Figuur 23 Uitsnede uit de Ferrariskaart (bron: geopunt.be).

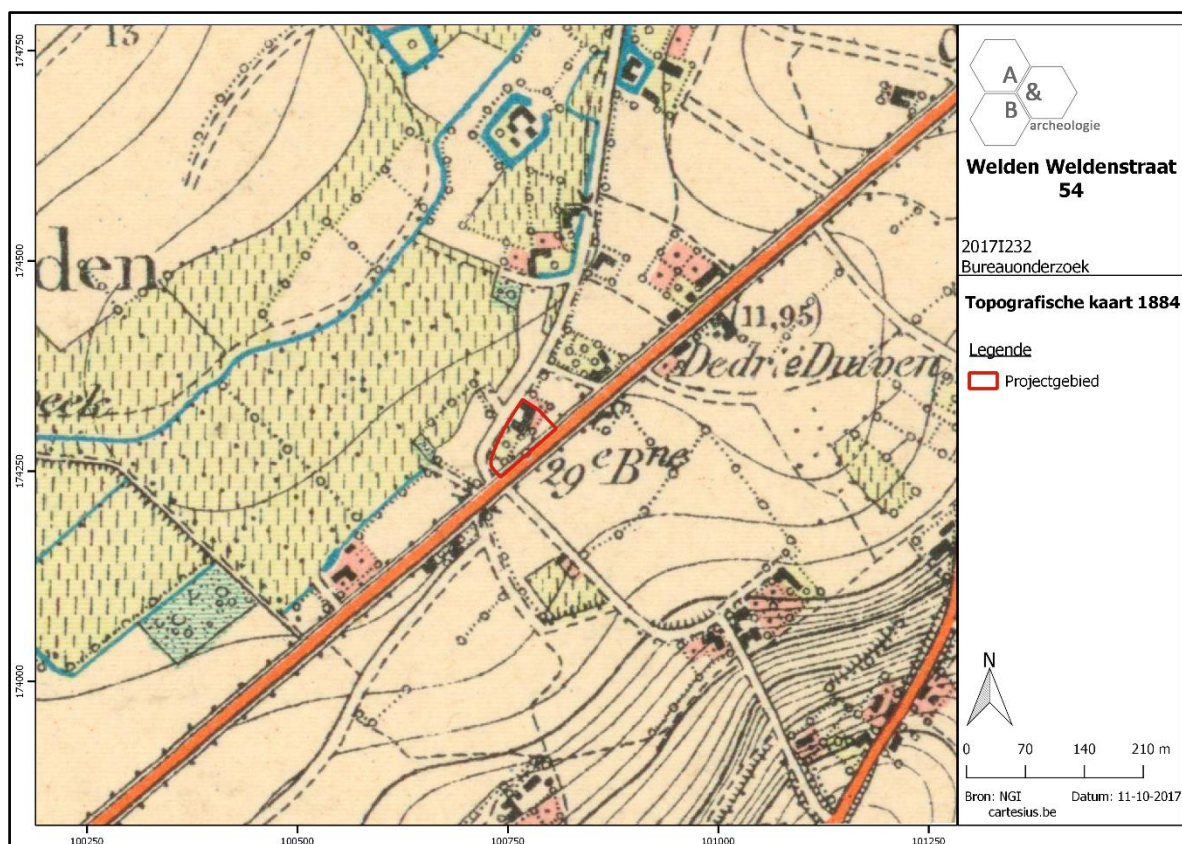
Figuur 24 Uitsnede uit de Atlas der Buurtwegen (bron: geopunt.be).

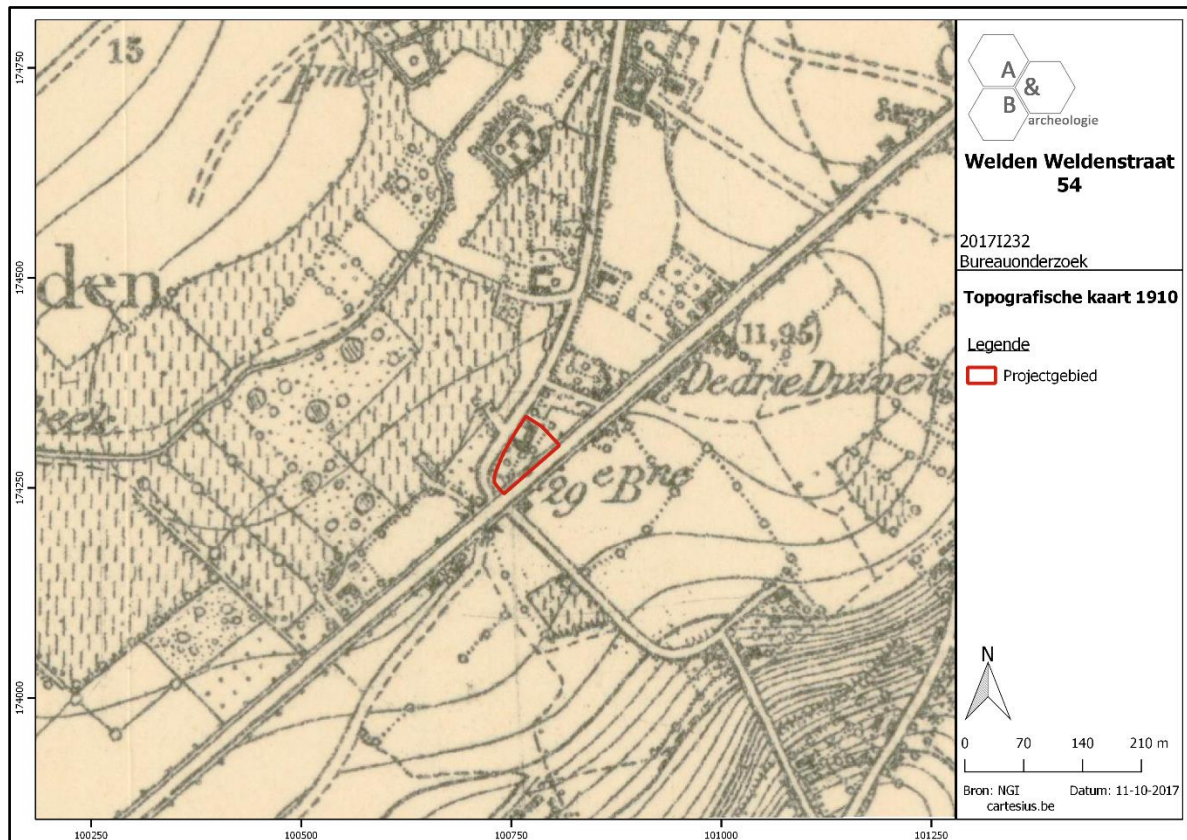
Figuur 25 Uitsnede uit de kaart van Vandermaelen (bron: geopunt.be).

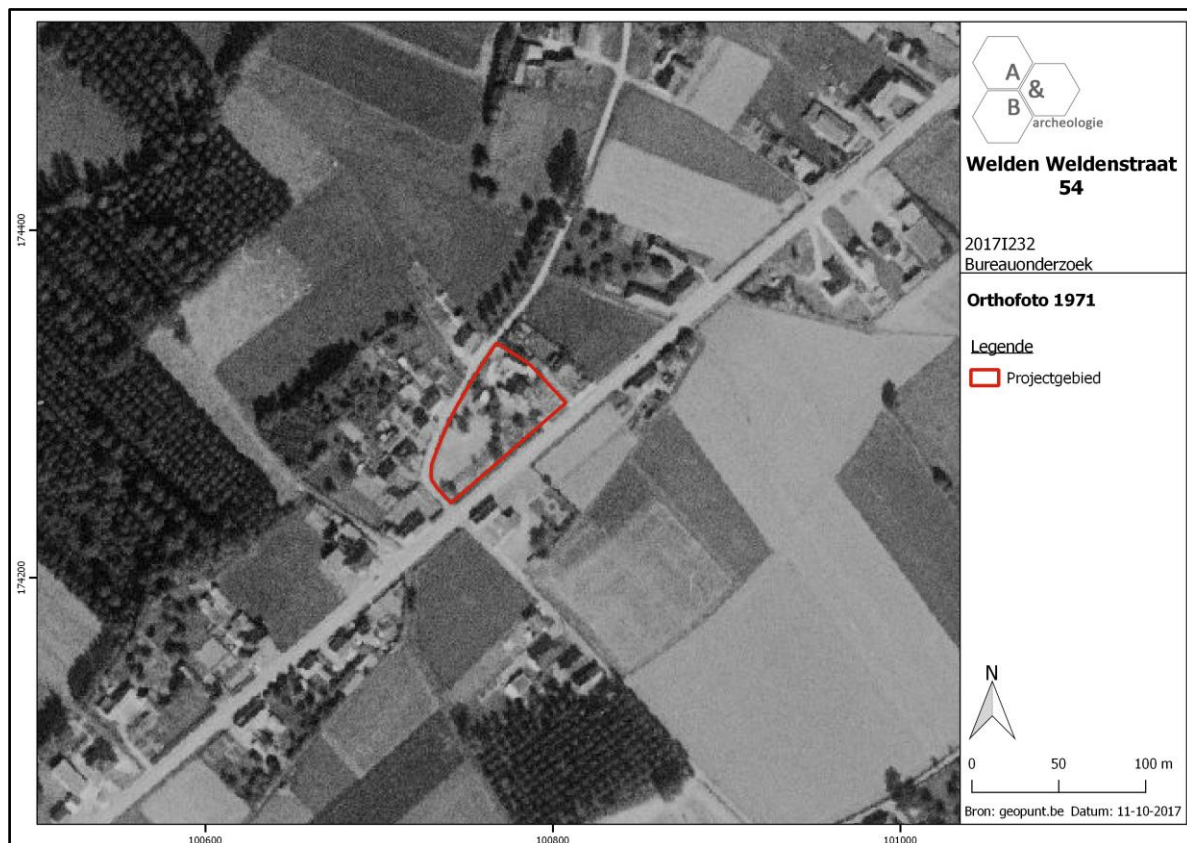
Figuur 26 Uitsnede uit de kaart van Popp (bron: geopunt.be).

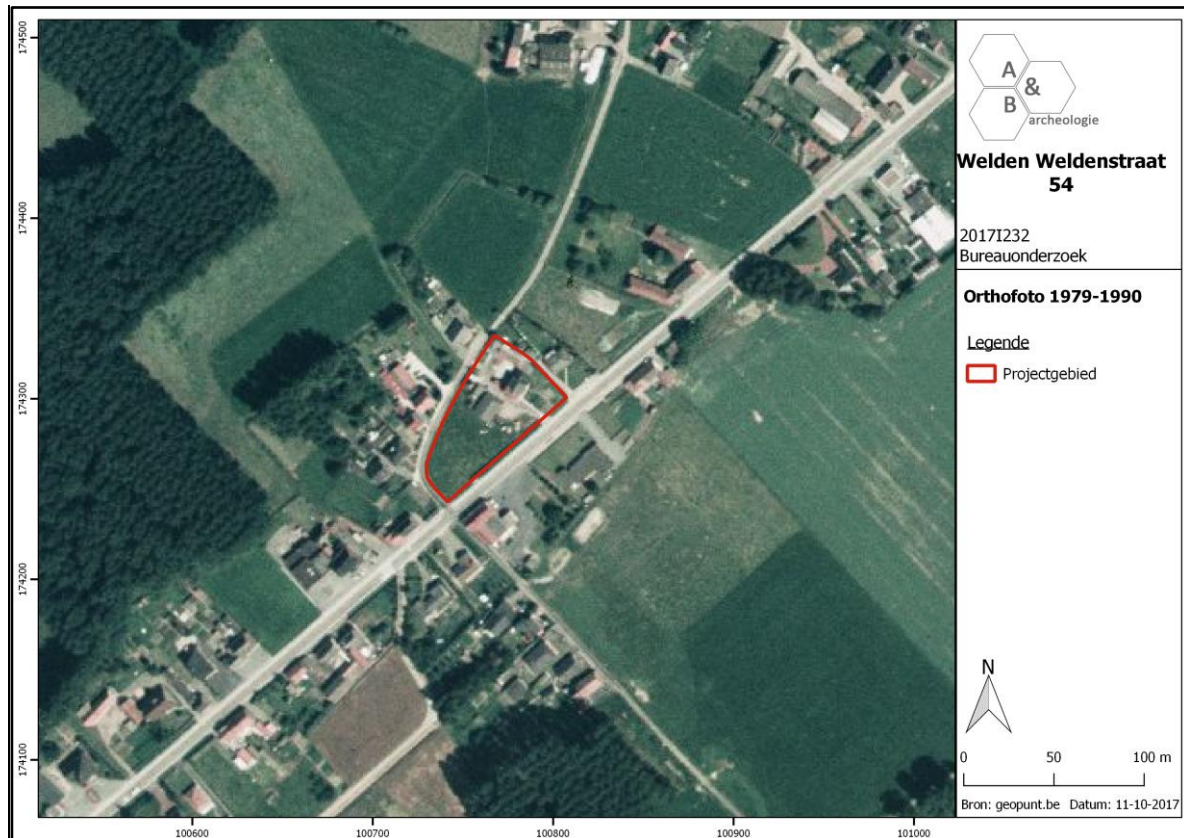
Figuur 27 Uitsnede uit de Topografische kaart van 1884 (bron: cartesius.be en NGI).

Figuur 28 Uitsnede uit de Topografische kaart van 1910 (bron: cartesius.be en NGI).

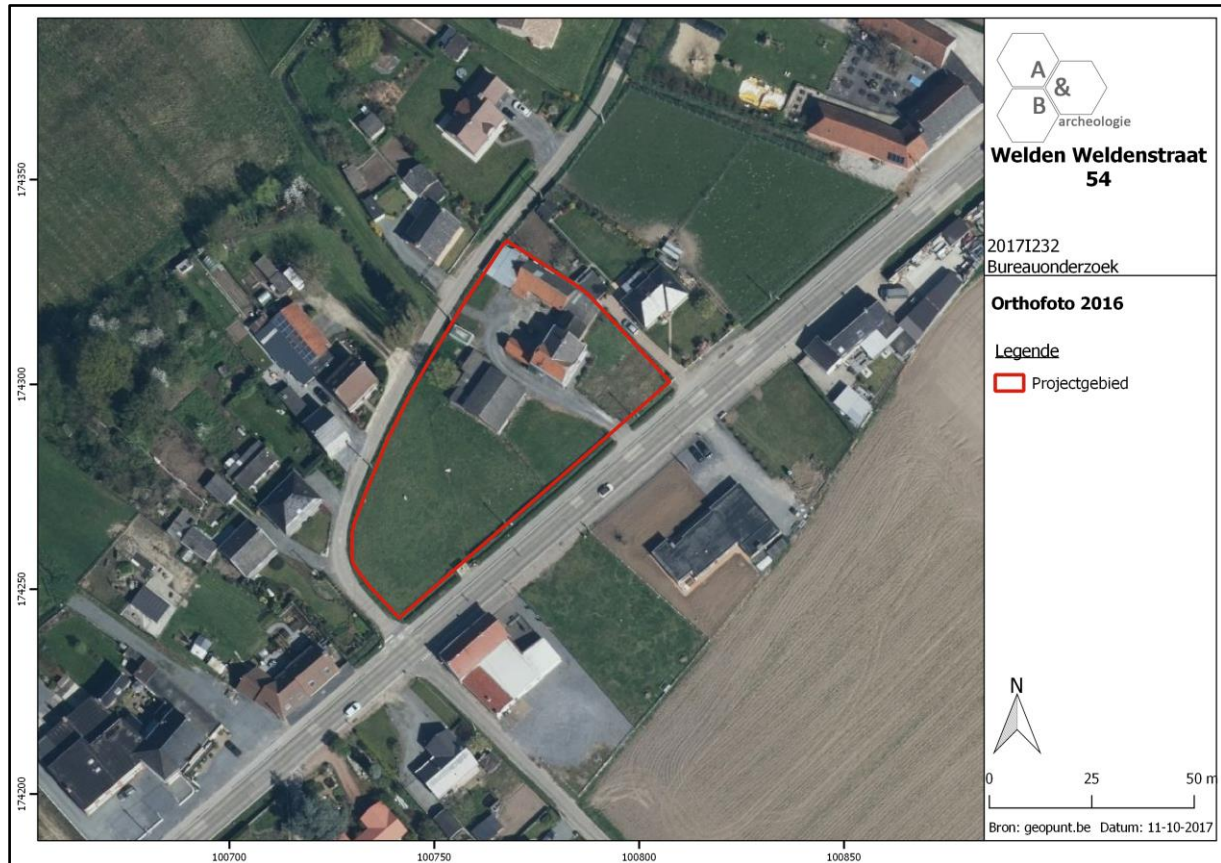
Figuur 29 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1971 (bron: geopunt.be).

Figuur 30 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1990 (bron: geopunt.be).

Figuur 31 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2003 (bron: geopunt.be).

Figuur 32 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2016 (bron: geopunt.be).

2.5. Archeologische situering

Op de Centrale Archeologische Inventaris worden in de omgeving van het projectgebied diverse sites aangegeven, die hiernavolgend besproken worden.

Steentijd

Ten noorden, oosten en zuiden van het plangebied zijn diverse steentijdsites aangegeven. Het gaat in de meeste gevallen om oppervlakteprospecties die uitgevoerd zijn door het IAP Ename in de jaren 1990 en tijdens werken voor de aardgasleiding van NV Distrigas (CAI ID 508247, 508249, 508274, 508281, 508280, 508242, 508213, 508252, 508214, 508266). De steentijdsites concentreren zich in de vallei van de Schelde. Gezien de sites aan het licht kwamen tijdens prospecties kan gesteld worden dat de sites reeds geaccidenteerd zijn door landbouwactiviteiten. De sites komen bovendien overeen met de drogere zandleemgronden op de rand van de Schelde en ten oosten van de Hoge Berg.

Metaaltijden

In 1996 werd door het IAP Ename een onderzoek uitgevoerd aan de Kouterstraat, ten noordwesten van het plangebied (CAI ID 508064)⁷. Bij het onderzoek werd een kuil met handgevormd aardewerk aangetroffen dat gedateerd kan worden in de late ijzertijd. Daarnaast werden nog losse paalsporen en een greppeltje geattesteerd.

Romeins

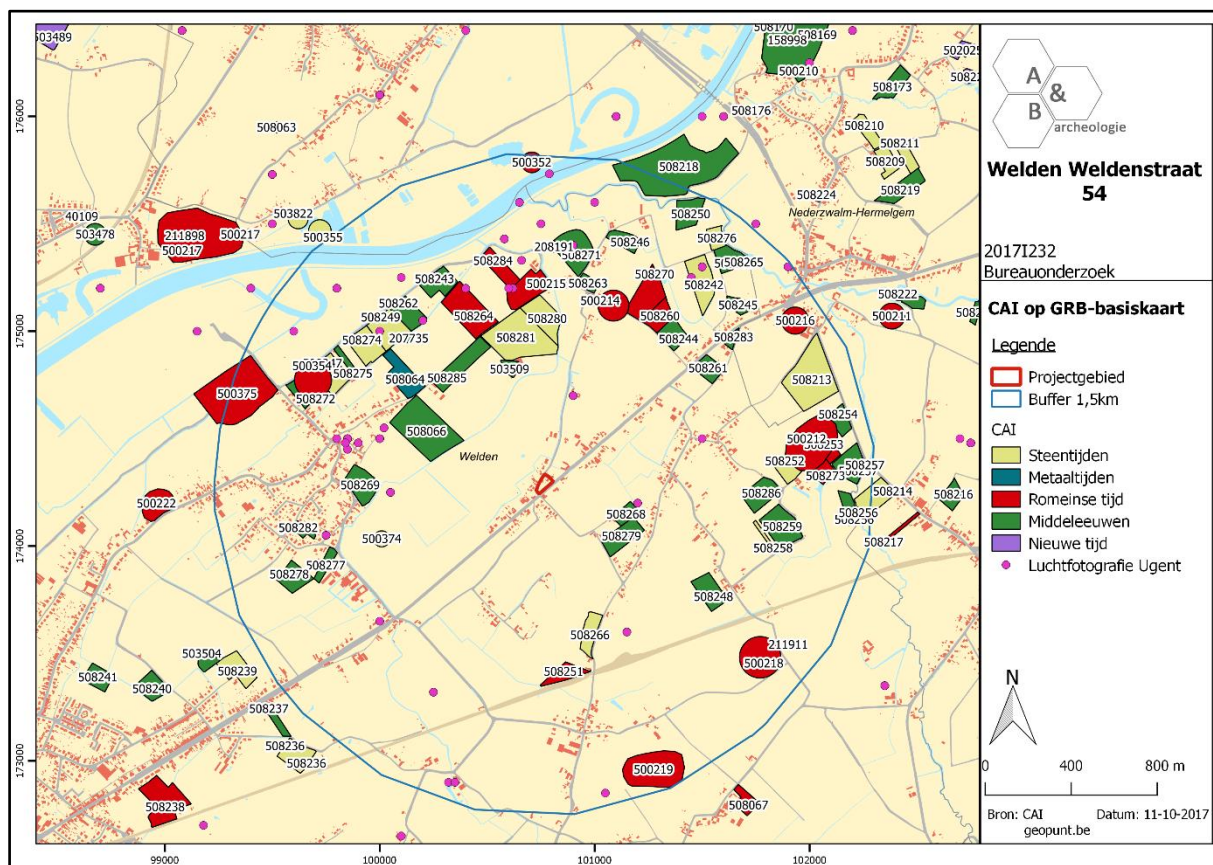
Aan de Scheldevallei werden in opgespoten gronden vondsten teruggevonden waaronder een gelijkarmige fibula en aardewerk (CAI ID 500354 en 500375). Daarnaast werden bij de prospecties door het IAP scherven Romeins aardewerk, bouw materiaal, glas en kralen teruggevonden (CAI ID 508264, 508284, 500215, 500214, 508270, 508260 en 500216). Ten oosten van het plangebied aan de Peerdestok werden diverse Romeinse vondsten teruggevonden die vermoedelijk wijzen op de aanwezigheid van een Romeinse villa (CAI ID 500212). Het gaat onder meer om aardewerk, maar ook om concentraties dakpannen, veldstenen en ijzerzandsteen. Een tweede mogelijke villa bevindt zich ten zuiden van het plangebied ter hoogte van de Vogelsanck (CAI ID 500219). Vlakbij bevindt zich nog een derde mogelijke villa ter hoogte van de Meirhem-cauter (CAI ID 500218). De Romeins sites situeren zich in de Scheldevallei op de drogere zandleemgronden en op de hoger gelegen droge gronden in het oosten en zuiden.

⁷ Moens & De Groote 1997

Middeleeuwen

Tijdens de prospecties van het IAP Ename werden ook sites uit de middeleeuwen geattesteerd (CAI ID 508285, 508066, 508269, 508278, 508277, 508262, 50843, 508271, 508244, 508261, 508265, 508254, 508286, 508259, 508248, 508279, 508268, ...). Het vondstmateriaal bestaat uit schervenmateriaal waaronder hoofdzakelijk grijs aardewerk.

Het archeologisch kader toont een hoog archeologisch potentieel aan voor de omgeving van het plangebied voor diverse periodes. De gekende sites situeren zich voornamelijk op de droge zandleemgronden langs de Schelde en de Zwalm, ten noorden en oosten van het plangebied. De sites werden geattesteerd tijdens oppervlakteprospecties en archeologisch onderzoek. Het vondstmateriaal bevindt zich niet meer *in situ*. Bovendien kan gesteld worden dat de sites geaccidenteerd raakten tijdens landbouwactiviteiten. Daarnaast zijn mogelijk Romeinse villa-domeinen aanwezig op de hogere gronden in het zuiden en oosten, op de flanken van de Hoge Berg. De aanwezigheid op *in situ* steentijdartefacten is eerder klein, gezien het merendeel van de gekende vondsten in losse verploegde contexten werden teruggevonden. Voor het plangebied zelf dat eerder laag en natter gelegen is geldt een zeker archeologisch potentieel.

Figuur 33 Uitsnede uit de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) (bron: geopunt.be en CAI).

3. Synthese

3.1. Archeologisch verwachtingspatroon

Op basis van de bureaustudie kan volgend verwachtingspatroon vooropgesteld worden:

- Op basis van de 18de-eeuwse cartografische bronnen kan gesteld worden dat er geen bewoning aanwezig was binnen de grenzen van het plangebied. Het terrein is tijdens deze periode in gebruik als landbouwgebied. Op de 19de- en 20ste-eeuwse kaarten en luchtfoto's wordt een boerderij aangegeven in het oostelijke deel van het terrein. Het westen is ingenomen als weiland. De cartografische bronnen geven duidelijk aan dat de huidige boerderij niet ouder is dan de vroege 19de eeuw.
- Voor de periode voor de 18de eeuw zijn geen bronnen beschikbaar waardoor de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet kan gestaafd worden.
- De huidige bebouwde zone, ca. 1300m², is ingenomen door een deels onderkelderde woning en stallen voorzien van aalputten. Daarnaast zijn nutsvoorzieningen en asfaltverhardingen aanwezig. Binnen de bebouwde zone kan gesproken worden van een hoge verstoringsgraad. De rest van het terrein, ca. 2000m², vertoont geen zichtbare sporen van verstoringen.
- Op archeologisch vlak kan gesteld worden dat er een zekere potentiële waarde aan het terrein kan toegeschreven worden. Het terrein is eerder lager en natter gelegen, terwijl de gekende archeologische sites zich meer op de drogere gronden langs de Schelde en Zwalm bevinden of op de flank van de Hoge Berg in het zuiden. De sites werden bovendien voornamelijk geattesteerd tijdens oppervlakteprospecties. Het vondstmateriaal bevond zich niet langer *in situ* maar werd verploegd door landbouwactiviteiten. Als laatste geven de bodemkundige en archeologische gegevens een kleine kans op het aantreffen van *in situ* steentijdartefacten.

3.2. Afweging verder vooronderzoek

Bij de afweging voor een verder vooronderzoek worden alle gegevens van de bureaustudie geëvalueerd om zodoende een uitspraak te kunnen doen. In eerste instantie wordt gekeken naar de methodes met geen of het minste impact in de bodem. Deze onderzoeken vallen onder de noemer 'verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem' (landschappelijk bodemonderzoek, geofysisch onderzoek en veldkartering/metaaldetectie). Indien uit deze onderzoeken de afwezigheid van een archeologische site niet gestaafd kan worden, dient men verder over te gaan tot een 'vooronderzoek met ingreep in de bodem' (verkenkend en waarderend archeologisch booronderzoek, proefsleuven en proefputten). In het geval een archeologische site aanwezig is, dient men eerst te proberen deze *in situ* te behouden. Indien dit niet mogelijk is, is een verdere opgraving noodzakelijk.

De geplande werken omvatten twee luiken. Het eerste luik betreft het voorbereidend werk, waarbij de bestaande bebouwing afgebroken wordt. Het tweede luik bestaat uit een verkaveling bestaande uit 7 parallelle woonloten met nutsvoorzieningen. De kavels hebben een oppervlakte tussen 309 en

723m². In het westen bevinden zich vier aaneengesloten woningen, gelegen aan de Roosstraat. In het oosten bevinden zich drie aaneengesloten woningen aan de Weldenstraat. Aan de straatzijde zijn bij deze laatste woningen parkeerplaatsen voorzien. Bij de woningen is een tuin voorzien. Tussen de straatzijde en de voorgevel van de woningen is een bufferzone voorzien van respectievelijk 5m in het westen en 9m in het oosten.

De geplande werken zullen een nefaste impact hebben op het bodemarchief. Daarbij dient wel opgemerkt te worden dat de bebouwde zone (ca. 1300m²) reeds aanzienlijke verstoringen te weeg heeft gebracht. Hier dient geen verder onderzoek te gebeuren. De nieuwe verstoringen zullen vooral in het oosten en het westen te situeren zijn over een oppervlakte van ca. 2000m². Binnen deze zone dient verder archeologisch onderzoek te gebeuren.

3.3. Verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

- Landschappelijk bodemonderzoek

Dit type onderzoek heeft tot doel de aardkundige opbouw en ontstaansgeschiedenis van de ondergrond en het landschap te kennen door middel van boringen of profielputten. Met deze methode kan met een minimale impact in de bodem toch heel wat informatie verkregen worden. De methode wordt binnen de archeologie vooral aangewend om het bodemkundig potentieel na te gaan voor de aanwezigheid van goed bewaarde steentijdsites.

Gezien de locatie van het terrein en de bodemkundige gegevens die ter beschikking zijn, is een landschappelijk booronderzoek niet nodig. Er zijn geen aanwijzingen voor begraven archeologische niveaus of de aanwezigheid van een complexe stratigrafie.

- Geofysisch onderzoek

Geofysisch onderzoek heeft tot doel om antropogene fenomenen te onderscheiden van natuurlijk sediment of om een morfologische reconstructie van het natuurlijke landschap te maken, door contrasten in elektrische, elektromagnetische en magnetische kenmerken van de ondergrond te meten. Ook kent deze methode haar nut bij het opsporen van explosieven. Onder dit type onderzoek vallen verschillende opsporingstechnieken: magnetometrie, weerstandsmetingen, grondradar enz.

Deze onderzoeksmethode is niet nodig om uit te voeren aangezien geen aanwijzingen zijn voor de aanwezigheid van sporen en structuren uit de Eerste Wereldoorlog of de aanwezigheid van begraven bakstenen structuren die op te sporen zijn via deze techniek.

- Veldkartering en metaaldetectie

Bij een veldkartering of oppervlakteprospectie wordt een visuele inspectie gedaan van het terreinoppervlak voor de aanwezigheid van archeologisch vondstmateriaal, zoals aardewerk of silexartefacten. Metaaldetectie betreft het opsporen van metalen voorwerpen door middel van een metaaldetector. De toplaag, ca. 20cm diep, wordt hierbij afgezocht door middel van parallelle looplijnen met of zonder een bepaalde tussenafstand.

In dit geval zijn beide onderzoeksmethodes niet zinvol om uit te voeren en kunnen dus buiten beschouwing genomen worden. Er zijn geen aanwijzingen voor sites, zoals kampen of slagveld, die zich manifesteren in de teelaarde door middel van mobiele artefacten (*ferro* en *non-ferro*).

3.4. Verder vooronderzoek met ingreep in de bodem

- Verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek

Een verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel om archeologische sites op te sporen door middel van boringen. Via de boringen kunnen begraven niveaus teruggevonden worden waarin zich bv. *in situ* steentijdartefacten kunnen bevinden. De boringen worden volgens een bepaald grid met optimale spreiding opgesteld.

In dit geval is deze onderzoeksmethode niet van toepassing aangezien geen aanwijzingen zijn voor begraven archeologische niveaus of een complexe stratigrafie.

- Proefsleuven en proefputten

Het doel van proefsleuven en proefputten is uitspraken te doen over de archeologische waarde van de totaliteit van een terrein door een beperkt maar statistisch representatief deel van dat terrein op te graven. Op die manier kan er een optimale inschatting gemaakt worden van het kennispotentieel aangezien deze methode informatie verschaft omtrent verspreiding, bewaring, aard en datering van de aangetroffen archeologische sporen.⁸

Gezien het archeologische potentieel, de oppervlakte van het terrein en de aard van de geplande werken is een verder vooronderzoek in de vorm van proefsleuven noodzakelijk. Deze proefsleuven kunnen aangelegd worden voor of na de afbraak van de woningen, de bijgebouwen en de stallingen.

Het totale terrein is 3301m² groot. Gezien de bebouwde en reeds verstoorde zone in het noordoosten komt nog ca. 2000m² in aanmerking voor verder archeologisch onderzoek. Hiervan dient 10% oftewel 200m² onderzocht te worden door middel van proefsleuven. Aanvullend hierbij moet nog voor 2,5% oftewel 50m² aan kijkvensters, dwars- of volgsleuven aangelegd te worden. In totaal wordt zo 12,5% oftewel 250m² onderzocht. Het sleuvenplan, de richtlijnen en onderzoeksvragen worden voorgesteld in het programma van maatregelen.

3.5. Beantwoording onderzoeksvragen

- Zijn er archeologische of historische gegevens gekend over de site?

Op archeologisch vlak kan gesteld worden dat er een zekere potentiële waarde aan het terrein kan toegeschreven worden. Het terrein is eerder lager en natter gelegen, terwijl de gekende archeologische sites zich meer op de drogere gronden langs de Schelde en Zwalm bevinden of op de flank van de Hoge Berg in het zuiden. De sites werden bovendien voornamelijk geattesteerd tijdens oppervlakteprospecties. Het vondstmateriaal bevond zich niet langer *in situ* maar werd

⁸ HANECA et al. 2016.

verploegd door landbouwactiviteiten. Als laatste geven de bodemkundige en archeologische gegevens een kleine kans op het aantreffen van *in situ* steentijdartefacten. Op basis van de 18de-eeuwse cartografische bronnen kan gesteld worden dat er geen bewoning aanwezig was binnen de grenzen van het plangebied. Het terrein is tijdens deze periode in gebruik als landbouwgebied. Op de 19de- en 20ste-eeuwse kaarten en luchtfoto's wordt een boerderij aangegeven in het oostelijke deel van het terrein. Het westen is ingenomen als weiland.

- Zijn er gegevens gekend dat de bodem (deels) verstoord is?

De huidige bebouwde zone, ca. 1300m², is ingenomen door een deels onderkelderde woning en stallen voorzien van aalputten. Daarnaast zijn nutsvoorzieningen en asfaltverhardingen aanwezig. Binnen de bebouwde zone kan gesproken worden van een hoge verstoringsgraad. De rest van het terrein, ca. 2000m², vertoont geen zichtbare sporen van verstoringen.

- Zijn er landschappelijke factoren die invloed kunnen hebben op de gaafheid van eventuele archeologische sporen?

Neen.

- Wat is de impact van de geplande werken op het bodemarchief?

De geplande werken omvatten twee luiken. Het eerste luik betreft het voorbereidend werk, waarbij de bestaande bebouwing afgebroken wordt. Het tweede luik bestaat uit een verkaveling bestaande uit 7 parallelle woonloten met nutsvoorzieningen. De kavels hebben een oppervlakte tussen 309 en 723m². In het westen bevinden zich vier aaneengesloten woningen, gelegen aan de Roosstraat. In het oosten bevinden zich drie aaneengesloten woningen aan de Weldenstraat. Aan de straatzijde zijn bij deze laatste woningen parkeerplaatsen voorzien. Bij de woningen is een tuin voorzien. Tussen de straatzijde en de voorgevel van de woningen is een bufferzone voorzien van respectievelijk 5m in het westen en 9m in het oosten. Bij verkavelingswerkzaamheden wordt uitgegaan van een totale verstoring van het plangebied. De geplande werken zullen bijgevolg een nefaste impact hebben op het bodemarchief. De nieuwe verstoringen zullen vooral plaatsvinden in het uiterste oosten en het westelijke deel over een oppervlakte van ca. 2000m². De rest van het terrein (ca. 1300m²) in het noordoosten is reeds aanzienlijk verstoord.

- Is er een archeologische site aanwezig? Zo ja, wat zijn de karakteristieken en de bewaringstoestand ervan? Wat is de relatie met het landschap? Welke waarde heeft de site?

De aan- of afwezigheid van een archeologische site kan niet vastgesteld worden op basis van het bureauonderzoek. Echter gezien de omliggende sites is er een zekere kans op het aantreffen van archeologische sporen uit de metaaltijden, Romeinse periode of middeleeuwen.

- Wat is de te volgen strategie tijdens een eventueel verder onderzoek en welke bijkomende onderzoeksvragen moeten daarbij beantwoord worden?

Na of voor de afbraak van de bestaande gebouwen kan het proefsleuvenonderzoek uitgevoerd worden over het uiterste oostelijke en het westelijke deel met een oppervlakte van ca. 2000m². Het noordoostelijke deel is door de aanwezige bebouwing reeds aanzienlijk verstoord en wordt niet mee opgenomen in de onderzoekszone. Het proefsleuvenonderzoek bestaat uit drie parallelle sleuven volgens een NO-ZW oriëntatie. De sleuven hebben als doel om het archeologisch potentieel van het terrein in kaart te brengen. Zijn er archeologische sporen aanwezig? Behoren deze tot één of meerdere periodes? Daarnaast is het ook belangrijk om de verstoringsgraad in kaart te brengen. Zijn de sporen goed bewaard? Kunnen er verstoringszones afgebakend worden? Afsluitend is het belangrijk om alle gegevens samen te beschouwen om zodoende een uitspraak te kunnen doen over het potentieel van het terrein. Hierbij wordt afgewogen of verder onderzoek nodig is in de vorm van een opgraving, over een deel of volledig het terrein, of kan er overgegaan worden tot een vrijgave bij afwezigheid van archeologische sporen.

4. Samenvatting

Het terrein, gelegen in Welden deelgemeente van Oudenaarde, bevindt zich ter hoogte van de Weldenstraat 54 in de provincie Oost-Vlaanderen. Het plangebied, met een oppervlakte van 3301m², wordt ingesloten door de Roosstraat in het noorden en westen en de Weldenstraat in het zuiden. Aan de oostelijke zijde bevindt zich een woning met tuin. Het terrein is in het noordoosten ingenomen door bebouwing waaronder een woning met oprit en enkele stallingen. De woning is deels onderkelderd en de stallingen zijn voorzien van ingegraven aalputten. De bebouwde zone heeft een oppervlakte van ca. 1300m². Binnen deze zone werd het bodemarchief reeds danig vergraven. Het oostelijke deel is ingenomen als moestuin en het westelijke deel is in gebruik als weiland. Kadastraal gezien kan het terrein teruggevonden worden op: Oudenaarde (Welden), afdeling 10, sectie B, perceel nr. 3E.

Binnen de grenzen van het plangebied worden drie bodemtypes aangegeven. Het oostelijke deel wordt grotendeels ingekleurd als bebouwde zone of type OB. Hier zijn geen bodemkundige gegevens gekend. In het westen komen twee bodemtypes voor, die ook aan de uiterste oostelijke rand gekarteerd staan, wellicht kunnen deze over het volledige plangebied doorgetrokken worden. Het eerste bodemtype in het uiterste westen betreft een Ldp-bodem. De bodem wordt gekenmerkt door een matig natte zandleembodem zonder profielontwikkeling. Het tweede bodemtype betreft een Lcc-bodem. Hierbij bestaat de bodem uit een matig droge zandleembodem met een sterk gevlekte en verbrokkelde textuur B-horizont.

Op archeologisch vlak kan gesteld worden dat er een zekere potentiële waarde aan het terrein kan toegeschreven worden. Het terrein is eerder lager en natter gelegen, terwijl de gekende archeologische sites zich meer op de drogere gronden langsheen de Schelde en Zwalm bevinden of op de flank van de Hoge Berg in het zuiden. De sites werden bovendien voornamelijk geattesteerd tijdens oppervlakteprospecties. Het vondstmateriaal bevond zich niet langer *in situ* maar werd verploegd door landbouwactiviteiten. Als laatste geven de bodemkundige en archeologische gegevens een kleine kans op het aantreffen van *in situ* steentijdartefacten. Op basis van de 18de-eeuwse cartografische bronnen kan gesteld worden dat er geen bewoning aanwezig was binnen de grenzen van het plangebied. Het terrein is tijdens deze periode in gebruik als landbouwgebied. Op de 19de- en 20ste-eeuwse kaarten en luchtfoto's wordt een boerderij aangegeven in het oostelijke deel van het terrein. Het westen is ingenomen als weiland.

De geplande werken omvatten twee luiken. Het eerste luik betreft het voorbereidend werk, waarbij de bestaande bebouwing afgebroken wordt. Het tweede luik bestaat uit een verkaveling bestaande uit 7 parallelle woonloten met nutsvoorzieningen. De kavels hebben een oppervlakte tussen 309 en 723m². In het westen bevinden zich vier aaneengesloten woningen, gelegen aan de Roosstraat. In het oosten bevinden zich drie aaneengesloten woningen aan de Weldenstraat. Aan de straatzijde zijn bij deze laatste woningen parkeerplaatsen voorzien. Bij de woningen is een tuin voorzien. Tussen de straatzijde en de voorgevel van de woningen is een bufferzone voorzien van respectievelijk 5m in het westen en 9m in het oosten. De geplande werken zullen een nefaste impact hebben op het bodemarchief. Daarbij dient wel opgemerkt te worden dat de bebouwde zone reeds aanzienlijke verstoringen te weeg heeft gebracht. Hier zullen geen nieuwe verstoringen meer plaatsvinden. De

nieuwe verstoringen zullen vooral in het oosten en het westen te situeren zijn over een oppervlakte van ca. 2000m².

Op basis van de bureaustudie, de aanwezige bebouwing en het archeologisch potentieel dient over een deel van het terrein, ca. 2000m², verder archeologisch vooronderzoek te gebeuren.

5. Bibliografie

- <https://nl.wikipedia.org/wiki/Welden>
- <https://nl.wikipedia.org/wiki/Oudenaarde>
- <https://inventaris.onroerenderfgoed.be>
- MOENS J. & DE GROOTE K., 1997, Oudenaarde - Welden. Nederzettingssporen uit de ijzertijd aan de Kouterstraat, in: *Monumentenzorg en Cultuurpatrimonium. Jaarverslag van de provincie Oost-Vlaanderen 1996*, pp. 144-146.

6. Bijlages

- Figurenlijst

Figuur 1 Zicht op de huidige toestand ter hoogte van het Vershuisje Heidebaan 100-102 met de ruime parking (bron: google maps).	7
Figuur 2 Zicht op de huidige toestand met links het Vershuisje en rechts de woning aan de Heidebaan 110 (bron: google maps).	8
Figuur 3 Zicht op de huidige toestand met de woning aan de Heidebaan 110 voorzien van een inrit naar een ondergrondse parking (bron: google maps).	8
Figuur 4 Uitsnede uit de orthofoto 2016 met zicht op het plangebied (bron: geopunt.be).	8
Figuur 5 Zicht op het totaalplan van de geplande werken met de grens tussen de woonzone en het agrarisch gebied (bron: initiatiefnemer).	11
Figuur 6 Detail van de geplande werken (bron: initiatiefnemer).	12
Figuur 7 Ontwerpplan in 3D (bron: initiatiefnemer).	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
Figuur 8 Zicht op de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).	13
Figuur 9 Detailopname van de topografische kaart met aanduiding van het plangebied (bron: NGI).	14
Figuur 10 Zicht op het kadasterplan met aanduiding van de perceelsnummers (bron: geopunt.be).	14
Figuur 11 Zicht op de bodemgebruikskaat met aanduiding van het plangebied (bron: geopunt.be).	15
Figuur 12 Zicht op het Digitaal Hoogtemodel met de Cuesta (bron: geopunt.be).	16
Figuur 13 Detailopname van het Digitaal Hoogtemodel met de twee hoogteprofielen (bron: AGIV).	17
Figuur 14 Zicht op de Potentiële bodemerosiekaart (bron: geopunt.be).	17
Figuur 15 Zicht op de bodemkaart (bron: DOV).	19
Figuur 16 Uitsnede uit de Tertiair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).	20
Figuur 17 Uitsnede uit de Quartair Geologische Kaart (bron: geopunt.be).	21
Figuur 18 Uitleg bij de Quartair Geologische Kaart - type 1 (bron: geopunt.be).	21
Figuur 19 Uitsnede uit de Ferrariskaart (bron: geopunt.be).	24
Figuur 20 Uitsnede uit de Atlas der Buurtwegen (bron: geopunt.be).	25
Figuur 21 Uitsnede uit de kaart van Vandermaelen (bron: geopunt.be).	25
Figuur 22 Uitsnede uit de kaart van Popp (bron: geopunt.be).	26
Figuur 23 Uitsnede uit de Topografische kaart van 1909 (bron: cartesius.be en NGI).	26
Figuur 24 Uitsnede uit de Topografische kaart van 1969 (bron: cartesius.be en NGI).	27
Figuur 25 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1971 (bron: geopunt.be).	27
Figuur 26 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 1990 (bron: geopunt.be).	28
Figuur 27 Zicht op het plangebied op de luchtfoto van 2016 (bron: geopunt.be).	28
Figuur 28 Uitsnede uit de Centrale Archeologische Inventaris (CAI) (bron: geopunt.be en CAI).	31